

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady dňa 26. 8. 2026

Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.

Podnet na preverenie č.: 0211/SO/2026

Programová služba: STVR 24

Vysielateľ: Slovenská televízia a rozhlas

Číslo autorizácie vysielania: AT/24

Na základe záverov uvedených v správe Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

Návrh uznesenia:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. e) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivuša a Mgr. Kataríny Začkovej postupom podľa § 150 zákona č. 264/2022 Z. z. preverila podnet na preverenie evidovaný pod č. 0211/SO/2026 smerujúci voči vysielaniu programovej služby STVR 24 vysielateľa Slovenská televízia a rozhlas a uznala ho za nepreskúmateľný. Z tohto dôvodu podnet na preverenie podľa ustanovenia § 150 ods. 7 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. **odkladá.**

Úloha:

Kancelária Rady informuje podávateľa podnetu na preverenie o odložení podnetu.

T: 7. 9. 2026

Z: AO

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 26. 8. 2026

Podnet na preverenie č. 0211/SO/2026 zaevidovaný dňa 23. 6. 2026
Podávateľ: fyzická osoba
Predmet podnetu: *Odpovede s Ankou Žitnou*
Deň a čas vysielania: 18. 3. 2026 21:00 hod.

Programová služba: STVR 24
Vysielateľ: Slovenská televízia a rozhlas
Číslo autorizácie: AT/24

Dátum: 19. 8. 2026

OBSAH PODNETU:

„Dňa 18.3.2026 o 21:00 hod. odvysielala Slovenská televízia a rozhlas na programovej službe STVR 24 epizódu diskusnej relácie Odpovede s Ankou Žitnou s názvom "Kajúcnici – najprv odhaľovali mafiánske skupiny, potom sa stali zbraňou v politickom boji".

Hostami relácie boli:

Boris Susko – minister spravodlivosti (Smer - SD) Jaroslav Spišiak – poslanec NR SR (PS) Eduard Burda – dekan Právnickej fakulty UK Peter Šamko – sudca, Súdna rada

Témou relácie bola úloha, prínos a kontroverznosť inštitútu kajúcnikov v boji proti organizovanej kriminalite a korupcii, ako aj ich následné využitie v politickom boji.

Domnievam sa, že odvysielaním predmetného programu došlo k porušeniu § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách, a to z dôvodov uvedených v ďalších častiach tohto podnetu.

II. PRÁVNE VÝCHODISKÁ

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je vysielateľ povinný zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky.

Predmetný program považujem za aktuálnu publicistiku, nakoľko sa zaoberal aktuálnymi spoločenskými témami – fungovaním justície, bojom proti korupcii a politickými dopadmi využívania kajúcnikov – a obsahoval komentáre a analýzy k preberaným témam.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Je právom vysielateľa vybrať si hostí do diskusie podľa vlastného slobodného uváženia. Zároveň však musí zabezpečiť, aby vysielanie bolo v súlade so zákonom, v tomto prípade s ustanovením § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

III. K POSÚDENIU PREDMETNÉHO PROGRAMU

A. K absencii názorového spektra obhajcov systému kajúcnikov

Hoci bola ústrednou témou relácie samotná inštitúcia kajúcnikov a jej úloha v boji proti organizovanej kriminalite, v diskusii nebol prítomný žiadny hosť, ktorý by obhajoval a prezentoval pozitívny prínos tohto systému pre slovenskú justíciu.

V relácii absentoval akýkoľvek zástupca:

Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) , ktorá s kajúcnikmi priamo pracovala.

Bývalého úradu Špeciálnej prokuratúry , ktorá využívala ich výpovede v trestnom konaní.

Polície , ktorá na základe ich svedectiev odhaľuje mafiánske skupiny

obetí trestných činov , ktorým kajúcnici pomohli dosiahnuť spravodlivosť.

Akademickej obce s opačným názorom- napríklad Prof. Jozef Čentéš, Doc Ján Šanta

Divák tak nemal možnosť počuť názor odbornej inštitúcie alebo profesionála, ktorý by mohol oponovať kritickým názorom a vysvetliť, akým spôsobom inštitút kajúcnikov prispel k odhaleniu závažnej trestnej činnosti na Slovensku.

B. K neadekvátnemu zastúpeniu politického spektra

Hoci v relácii formálne vystupovali zástupcovia koalície (Boris Susko) a opozície (Jaroslav Spišiak), zloženie hostí nezabezpečilo reálnu názorovú pluralitu z pohľadu postoja k inštitútu kajúcnikov.

Boris Susko ako minister spravodlivosti reprezentuje súčasnú vládnu politiku, ktorá je voči systému kajúcnikov kritická. Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty UK, sa k systému kajúcnikov v minulosti vyjadril kriticky a spochybňoval dôveryhodnosť ich výpovedí, . Peter Šamko ako sudca a člen Súdnej rady poskytuje skôr profesionálny, inštitucionálny pohľad, nie však obhajobu systému a tiež je k systému kajúcnikov kritický,

Vznikla tak situácia, v ktorej boli v diskusii tri kritické názorové línie proti jednej obhajujúcej. Pričom zaznievala kritika využívania kajúcnikov, ktorú by mohli vyvážiť predstavitelia bývalej NAKA alebo bývalého ÚŠP, ktorí sa dajú považovať za ich najväčších obhajcov. Tento pohľad chýbal. Navyše sa vo veľkej časti relácie pertraktovali prípady, ktoré súvisia najmä so spomínanými inštitúciami, ale keďže neboli prítomní, nemohli reagovať.

Jediným hosťom, ktorý by mohol potenciálne obhajovať systém kajúcnikov, je Jaroslav Spišiak z Progresívneho Slovenska. Je však len jedným hlasom v diskusii, kde minimálne traja hostia (Susko, Burda, Šamko) zastávajú kritický postoj.

Som preto toho názoru, že v relácii bolo cítiť prevahu jedného naratívu a nerovnováhu v argumentačnom a časovom priestore, čo mohlo u divákov vytvoriť skreslený dojem o fungovaní a význame inštitútu kajúcnikov v slovenskej justícii a navodiť dojem, že prezentovaný názor je spoločenským alebo odborným konsenzom.

IV. ZÁVER

Na základe uvedených skutočností sa domnievam, že odvysielaním programu Odpovede s Ankou Žitnou s názvom "Kajúcnici" zo dňa 18.3.2026 mohlo dôjsť k porušeniu § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., a to nezabezpečením objektívnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky.

Žiadam preto Radu pre mediálne služby, aby predmetný obsah preskúmala a vo veci rozhodla v súlade s platnou právnou úpravou.“

PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:

Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“):

§ 25 Prístup verejnosti k pluralitným, objektívnym a nestranným informáciám

Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný

b) zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

§ 150 Podanie a vybavovanie podnetu na preverenie

7) Regulátor podnet na preverenie odloží, ak

b) podnet na preverenie neobsahuje povinné náležitosti alebo je nepreskúmateľný z iných dôvodov,

14) Regulátor podnet na preverenie odloží alebo postúpi, inak podnet na preverenie vybaví postupom podľa odseku 15 alebo 16. O odložení alebo postúpení regulátor upovedomí podávateľa podnetu na preverenie.

ANALÝZA – stanovisko Kancelárie Rady pre mediálne služby:

Vyššie citovaný podnet bol Rade doručený dňa 23. 6. 2026 (zaevidovaný 23. 6. 2026), t. j. 97 dní odo dňa vysielania. Rada tak v čase jeho doručenia už nedisponovala z dôvodu uplynutia 45-dňovej lehoty archivácie záznamom predmetného vysielania v rámci svojho nahrávacieho zariadenia. Z uvedeného dôvodu záznam vysielania predmetného programu vyžiadala Kancelária Rady od vysielateľa (list č. 04212/2026 zo dňa 23. 6. 2026). Dňa 29. 6. 2026 bol vo veci žiadosti o zaslanie súvislého záznamu vysielania predmetného programu doručený Rade list, v ktorom vysielateľ informoval, že vzhľadom k uplynutiu zákonom stanovenej lehoty, t. j. 45 dní odo dňa vysielania programu, predmetný súvislý záznam vysielania nemá k dispozícii, a preto požiadavke Rady nemôže vyhovieť. Lehota uchovávania záznamu (45 dní) uplynula dňa 2. 5. 2026 (záznam vysielania zo dňa 18. 3. 2026).

Na základe uvedenej skutočnosti sme predmetný program zmonitorovali z webového archívu vysielateľa.

Podávateľ namietal jednostrannosť diskusie - absenciu názorového spektra obhajcov systému kajúcnikov spomedzi odbornej, resp. zainteresovanej verejnosti (napr. bývalí vyšetrovatelia NAKA, prokurátori ÚŠP, keďže vo veľkej časti programu sa pertraktovali prípady súvisiace s týmito inštitúciami), prevahu jedného naratívu a nerovnováhu v argumentačnom priestore (tri kritické hlasy oproti jednému, ktorý súčasný systém obhajoval), čo u diváka mohlo vytvoriť skreslený dojem o diskutovanej téme, teda o fungovaní inštitútu tzv. kajúcnikov, a navodiť dojem, že prezentovaný názor je spoločenským alebo odborným konsenzom.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je aktuálna publicistika program tematicky spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam alebo názory politikov na jednotlivé témy.

Domnievame sa, že posudzovaný diskusný program spĺňa charakteristiku aktuálnej publicistiky. Témou diskusie bol inštitút tzv. kajúcnikov, ofic. inštitút spolupracujúceho obvineného, čo je na prvý pohľad odborná téma, avšak v špecifickom slovenskom kontexte ide o vysoko spolitizovanú tému, ktorá sa stala predmetom koalíčno-opozičného zápasu. Hostami boli aj politici – Jaroslav Spišiak (Progresívneho Slovensko) a minister spravodlivosti Boris Susko (Smer-SSD) a diskusia tak z časti reflektovala koalíčno-opozičný súboj o interpretáciu inštitútu a jeho praktického využívania. Téma tzv. kajúcnikov je dlhodobo predmetom spravodajského záujmu, súvisí s prebiehajúcimi súdnymi konaniami, kauzou Kajúcnik a tzv. Čurillovcami. Akcia „Kajúcnik“, ktorá bola v programe opakovane zmieňovaná, bola zahájená policajnou inšpekciou začiatkom marca 2026 (posudzovaný program bol vysielaný 18. 3. 2026). V súčasnosti tiež už niekoľko mesiacov prebieha vládnu koalíciu iniciovaný legislatívny proces novelizácie zákonnej úpravy trestného poriadku v súvislosti s inštitútom kajúcnika. Diskusii teda nechýbal aktualizčný moment. Program tiež obsahoval komentáre ku aktuálnym kauzám (prípád Kajúcnik) a analýzu vývoja - mapuje históriu využívania kajúcnikov od 90. rokov po súčasnosť.

Na základe uvedeného sme program posudzovali podľa ustanovenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z., teda hodnotili sme, či odvysielaním uvedeného príspevku vysielateľ zabezpečil objektivnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Hostami posudzovaného diskusného programu boli minister spravodlivosti Boris Susko (Smer-SSD), sudca Peter Šamko, dekan Právnickej fakulty UK Eduard Burda a poslanec NR SR Jaroslav Spišiak (Progresívne Slovensko)

Boris Susko bol voči inštitútu spolupracujúceho obvineného (tzv. kajúcnika), resp. jeho uplatňovaniu (najmä v rokoch 2020-23) kritický. Považuje ho síce za potrebný nástroj, avšak vyžaduje brzdy v podobe dôslednej súdnej kontroly. Výpoveď kajúcnika by nemal byť jediný dôkaz v trestnom procese: „*nemal by to byť jediný dôkaz, na ktorom je založené takéto trestné stíhanie a vôbec obvinenie alebo obžaloba.*“ Za zásadný problém považuje aj ponúkanie nominálnych trestov od vyšetrovateľov alebo prokurátorov: „*čo ja vidím ako zásadný problém pri využívaní tohto inštitútu kajúcnikov je ponúkanie od či už vyšetrovateľov alebo orgánov činných v trestnom konaní alebo prokurátorov, ponúkanie*

nominálnych trestov.“ Susko uviedol, že kajúcnici boli v rokoch 2020 - 23 „účelovými politickými zbraňami“ proti predstaviteľom strany Smer a podnikateľom blízkym strane: „samozrejme, dokazujú to aj rôzne skutky. Keď si zoberieme napríklad pani poslankyňu Remišovú v tom čase, ktorá... vytiahla to pexeso a začala si škrtiť ľudí, ktorých treba odstíhať ešte predtým, ako vôbec bolo začaté nejaké trestné stíhanie a potom takýmto spôsobom sa postupovalo najmä prostredníctvom týchto takzvaných kajúcnikov. Tak ako inak to možno nazvať ako politickým motívom.“ Kajúcnikom sa ponúkali neprimerané benefity a nízke tresty vopred, čo ich motivovalo klamať. To, že išlo o excesy (roky 2020-23), podľa neho dokazujú jednotlivé prípady, ktoré sa postupne jeden po druhom rozpadajú. Uviedol tiež: „...orgány činné v trestnom konaní mali záujem na potrestaní konkrétnych osôb a ktorých navádzali na výpovede a podobne, jak sa to dialo...“ V spojitosti s prípadom Kajúcnik, v ktorom sú obvinení vyšetrovatelia okolo J. Čurillu (tzv. Čurillovci), Susko hovorí o systémovom zlyhaní: „No to práve svedčí o tom, čo sme celé tie ostatných päť rokov rozprávali o tom, ako sa zneužíva tento trestný systém a systém kajúcnikov.“ Za neprípustné v nadväznosti na prípad Kajúcnik označil preparáciu, teda predprípravu svedkov prostredníctvom technických spisov, ktoré boli pred súdom a obhajcami skryté: „Áno, príprava svedka, to znamená nejakým spôsobom navádzanie svedka na to, ako má vypovedať. A na toto vlastne slúžili práve tieto technické spisy, kde si zobrali týchto spolupracujúcich obvinených niekde mimo štandardné, dokonca mimo štandardné miesto... a tam si vlastne spájali, že či im to sedí do ich predstavy orgánov činných v trestnom konaní. A keď to nesesedelo do ich predstavy, tak potom v zásade naviedli tých spolupracujúcich obvinených, tých kajúcnikov, aby potom v tých riadnych spisoch vypovedali inak. A čo je z tohto pohľadu ešte najpodstatnejšie a najhoršie, čo je absolútne neprípustné v právnom systéme a v demokratickom právnom štáte je, že oni ten spis skryli.“ Systém podľa neho v minulosti nefungoval štandardne, čo potvrdila aj správa SIS. Susko potvrdil, že jeho rezort pripravuje novú komplexnú úpravu inštitútu. Analyzuje aj návrhy Petra Šamka a plánuje ich predložiť na verejné pripomienkovanie.

Peter Šamko bol voči inštitútu kajúcnika a jeho využívaniu tiež veľmi kritický. Upozorňoval na jeho nesprávne využívanie v praxi a poukazoval na konkrétne prípady. Uviedol, že nesprávne uplatňovanie inštitútu sa netýkalo len rokov 2020-23, ale siaha ďalej do minulosti. Poukázal na prípady spred roku 2020, kedy nám spôsob jeho uplatňovania vytýkal Európsky súd pre ľudské práva (prípady Adamčo, Vasaráb, Pavlus, Mucha): „Minimálne desať, pätnásť rokov sa ten kajúcnik v niektorých veciach využíva nesprávne.“ Upozornil, že inštitút sa v praxi nepoužíva len na rozkladanie organizovaných kriminálnych štruktúr, čo by mala byť jeho funkcia: „To znamená, že v praxi sa to vôbec, to je taká chiméra, že len v nejakých organizovaných, štruktúrovaných. Proste použije sa to hocikde, kde si ten vyšetrovateľ chce v podstate nejakým spôsobom zjednodušiť tú cestu.“ Kritizoval, že inštitút sa v praxi využíva aj na odhaľovanie menej závažnej korupcie, za akú je obvinený kajúcnik: „Nemôžete sa stať kajúcnikom, keď objasňujete menej závažnú a dokonca končia aj s beztrestnosťou.“ K aktuálnemu prípadu Kajúcnik, v ktorom sú obvinení vyšetrovatelia okolo J. Čurillu, sa nechcel vyjadrovať, lebo nevidel spis. Kritizoval tlačovky súčasných vládnych politikov k aktuálnym prípadom a volá po legislatívnych zmenách inštitútu: „pre mňa je to neprijateľné, keď vládni politici robia také tlačovky, lebo proste kajúcnik je problém. Vieme to a mohli by sme ho upraviť. A to znamená, vládny politik vie urobiť legislatívu takú... že môže vylepšiť toho kajúcnika.“

Aj Eduard Burda bol voči spôsobu uplatňovania inštitútu kajúcnika veľmi kritický. Burda rozlišuje medzi uplatňovaním inštitútu pri násilnej trestnej činnosti, kde sú prítomné aj ďalšie materiálne dôkazy a pri ekonomicko-korupčnej trestnej činnosti, kde je to často postavené len na tvrdení proti tvrdeniu a navyše ďalšie finančné dokazovanie je častokrát na veľmi slabej úrovni. Burda je presvedčený, že kajúcnici boli účelovo využívaní, resp. zneužívaní v konkrétnych trestných kauzách: „V prvom rade kauza, kauza Mýtnik. Ja som presvedčený, že ako kajúcnik Imrecze, tak kajúcnik Suchoba sa tam priznali ku trestným činom, ktoré v skutočnosti nie sú trestné činy... Ja predpokladám, že keď sa k takýmto veciam priznali, tak že asi na nich mali niečo iné... nejaké ich ďalší trestný čin, za ktorý by teda niesli plnú zodpovednosť.“ Upozornil na vážne procesné riziká vágnych obvinení, ktoré berú obvineným právo na obhajobu a možnosť dokázať alibi, pričom OČTK podľa neho predkladajú súdom nelogické znôšky dôkazov (napríklad vytrhnutú komunikáciu z aplikácie Threema). Vyjadril sa tiež k aktuálnej kauze

Kajúcnik. Uviedol, že skutkové obvinenie v tejto veci korešponduje s tým, čo sa hovorí už viac ako 5 rokov o tom, ako prebiehali vyšetrovania a obsahuje silné a kľúčové dôkazy proti vyšetrovateľom NAKA, najmä informáciu o tom, že si zápisnice z výsluchov mali vyšetrovatelia upravovať a dopĺňať navzájom cez e-mail: *„Vďaka tomuto sa dostáva táto kauza do úplne iného dôkazného levelu a jednoducho toto môže byť podľa mňa rozhodujúca vec, ktorá nakoniec môže tej obvinenej strane jednoducho zlomiť väz... pretože toto je podľa mňa ďalší veľmi silný dôkaz proti nim.“* Legislatívnu úpravu inštitútu kajúcnika považuje za potrebnú: *„V ideálnom svete by tá právna úprava súčasná bola v pohode, ale nežijeme v ideálnom svete. Sú naozaj veľmi závažné podozrenia zo zneužívania tohto inštitútu, a preto je potrebné prichádzať práve s takýmito úpravami, aké tu aj boli povedané.“*

Jaroslav Spišiak ako jediný hosť v diskusii inštitút kajúcnika v súčasnej podobe a jeho praktické uplatňovanie obhajoval. Podľa neho súčasná legislatívna úprava presne definuje, kto môže byť kajúcnik, a že musí ísť o spoločensky nebezpečnejšiu činnosť ako tá, v ktorej je obvinený. Podstata používania inštitútu podľa jeho slov spočíva v preukazovaní štruktúr zločineckej skupiny, nie v konkrétnom trestnom čine: *„Toto má slúžiť na objasňovanie tej závažnej systematickej systémovej korupcie, ktorú pácha tá organizovaná kriminalita.“* Spišiak ostro odmietol, že by kajúcnici boli používaní ako „politická zbraň“ proti politickým oponentom: *„To je totálna absurdita.“* Spochybnil tiež motiváciu kajúcnika klamať: *„Ťažko je predpokladať, že ten kajúcnik si niečo vymyslí, lebo on keď musí opísať aj tých ostatných, tie štruktúry vyššie alebo tých, s ktorými páchal trestnú činnosť... tak predpokladať musí, že aj niektorý z tých druhých sa prizná a upresní to alebo povie, že to neni pravda.“* Na margo prípadu Kajúcnik Spišiak povedal: *„Ale z toho, čo som čítal, to uznesenie alebo fakty... tak v podstate som zistil, že tá inšpekcia postupovala skoro takým istým postupom, ako vyčítajú tým Čurillovcem... Tiež mali svoj technický spis a inšpekcia aj predtým a Oblúk aj teraz, aj sa k tomu priznali na tlačovke.“* Odmietol, že tzv. Čurillovci vyšetrovali na základe politickej objednávky, pôvodne vyšetrovali skupinu Takáčovcov a toto vyšetrovanie ich doviedlo k politickým nominantom: *„Ako to mohlo byť politicky, keď oni vyšetrovali zločineckú skupinu Takáčovci, to sa aj v tom Kajúcniku potvrdzuje. S tými Takáčovcami pracovali a zrazu sa dostali k skutku... kde vystupoval pán Makó. Čiže a Makó už bol štátny úradník, už bol policajt, šéf KÚFSU, nie hocijaký. No tak teraz čo mali s tým robiť? Tak jednoducho obvinili aj toho Maká. A teraz ten Makó začal vypovedať. Potom prišiel Slobodník, ktorý sa vyplašil, že naňho môže vypovedať ten Makó, tak začali vypovedať o tých, ktorí ich možno riadili, čo presne robili.“* Spišiak tiež reagoval na tvrdenie, že vyšetrovatelia (Čurillovci) „lámali“ obvinených tým, že ich dávali do väzby. Zdôraznil, že o väzbe vždy rozhoduje sudca a takáto požiadavka zo strany vyšetrovateľov musí byť dobre odôvodnená. Spišiak sa vyjadril aj k pripravovanej novele inštitútu kajúcnikov a naznačil účelovosť takýchto zmien s cieľom pomôcť súčasným obžalovaným: *„všetky snahy novelizovať inštitúty kajúcnika, vlastne celé novely Trestného zákona aj poriadku boli odôvodnené všelijakými inými dôvodmi, ale tá prapodstata, prečo to bolo urobené, je kvôli tým kajúcnikom... aby nakoniec výpovede tých kajúcnikov nemohli byť použité ako dôkaz. Aby nemohli byť odsúdení tí, ktorí sú teraz ešte obžalovaní ...“*

Ako je zrejmé z vyššie uvedeného prehľadu postojov a vyjadrení hostí k diskutovanej téme, v programe prevažovali kritické postoje voči inštitútu kajúcnikov a jeho uplatňovaniu, pretože traja hostia (Susko, Šamko, Burda) zastávali kritický postoj, naproti tomu jeden hosť (Spišiak) inštitút obhajoval, resp. zastával menej kritický postoj voči jeho uplatňovaniu. Prevala sa týkala časového priestoru diskusie, keďže Spišiak ako jediný zástupca protistrany nemal k dispozícii taký priestor, ktorým by časovo vyvažoval priestor, ktorý mali k dispozícii kritici. Avšak za oveľa podstatnejšiu považujeme štrukturálnu nerovnováhu vyplývajúcu z odborného a profesijného zamerania diskutujúcich hostí, keď na jednej strane stál poslanec NR SR (v rokoch 2010 - 2012 policajný prezident) a na druhej strane stáli aktívny sudca (Šamko) a akademik – dekan Právnickej fakulty (Burda), v programe prezentovaný ako špecialista na trestné právo. Ich kritická pozícia bola v diskusii v zhode s postojom ministra spravodlivosti B. Suska. Hoci J. Spišiak sa v programe vyjadroval z pozície bývalého policajného prezidenta so skúsenosťami s bojom s mafiou a dostal priestor reagovať na každú diskutovanú otázku a v plnej miere vyjadriť svoj postoj k diskutovaným témam, v programe prevážil kritický postoj voči uplatňovaniu inštitútu kajúcnikov a volajúci po jeho zmene opierajúci sa o odbornú autoritu aktívneho sudcu, resp. dekana Právnickej fakulty. To samo o sebe nemusí predstavovať problém, pokiaľ divák

na základe odvysielaných informácií/stanovísk, teda na základe poskytnutej plurality informácií dostane možnosť urobiť si na diskutovanú tému vlastný názor.

Na tomto mieste je tiež potrebné zdôrazniť, že poskytovateľ obsahovej služby (vysielateľ) na základe ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach. Vysielateľ si teda vyberá témy svojich programov, spôsob ako ich spracuje (ako o nich bude informovať/diskutovať) a hostí, s ktorými o nich bude diskutovať. Program ako celok však musí byť v súlade so zákonom č. 264/2022 Z. z., konkrétne v posudzovanom prípade s ustanovením § 25 písm. b) tohto zákona, teda v programe musí byť zabezpečená objektivita a nestrannosť.

Vzhľadom na vzniknutú nerovnováhu vyplývajúcu z prevahy kritických postojov pozvaných hostí sme sa bližšie pozreli na výkon moderátorky pri zabezpečovaní vyváženosti programu. V tejto súvislosti však musíme konštatovať, že moderátorka A. Žitná názorovú nerovnováhu svojim výkonom ďalej umocňovala a namiesto vyvažovania diskusie (polemizovanie/oponovanie, kladenie kritických otázok, zabezpečovanie plurality informácií - sprostredkovávanie dôležitých informácií, faktov, vyjadrení relevantných odborníkov) na viacerých miestach sama preberala alebo potvrdzovala kritický naratív o zneužívaní inštitútu kajúcnikov (kladenie sugestívnych otázok, používanie výrazov potvrdzujúcich prevažujúci kritický naratív):

- moderátorka použila termín „politickí kajúcnici“ pri odlíšení káuz z minulosti týkajúcich sa „hrubokrkej“ mafie a súčasných ekonomických (korupčných) káuz dotýkajúcich sa politiky, resp. politických nominantov: *„Teraz tu máme iných kajúcnikov, za to posledné obdobie politických kajúcnikov, ktorí svedčia v takých tých kauzách kontaminovaných politikou.“*
- moderátorka uviedla, že mnohí považujú kajúcnikov za „zbraň politickej pomsty“ či „fabriku na klamstvá“: *„V ére Mýtnika a Judáša sa z kajúcnikov stal nástroj, ktorý mnohí označujú za zbraň politickej pomsty či fabriku na klamstvá.“*
- moderátorka reagovala na ministra Suska, ktorý kritizoval ponúkanie neproporčných benefitov kajúcnikom: *„Čo sa kupčilo s kajúcnikmi?“*
- moderátorka reagovala na J. Spišiaka, ktorý uviedol, že zákon stanovuje, že skutok, v ktorom kajúcnik svedčí, musí byť spoločensky nebezpečnejší: *„No len tá prax je inde.“*
- moderátorka reagovala na ministra Suska, ktorý hovoril o tom, ako mnohým sudcom (prípady Búrka), ktorí boli stíhaní na základe výpovedí kajúcnikov a nakoniec boli oslobodení, toto trestné stíhanie zničilo kariéru: *„V podstate boli potrestaní ešte predtým, ako súd mohol potrestať, hej?“*
- moderátorka sa hostí pýtala, či uplatňovanie inštitútu kajúcnikov v rokoch 2020 – 23 bolo „excesom“: *„Bol to exces to, čo tu bolo tie tri roky?“*
- P. Šamko prezentoval prípad kajúcnika Krajčíka, ktorý si svoju výpoveď v procese vraždy Čongrádyho kompletne vymyslel. Moderátorka reagovala: *„Ja si to pamätám, ja som tú nahrávku počula.“* Na základe prípadu kajúcnika Krajčíka prezentovaného P. Šamkom ako príklad krivej výpovede moderátorka konštatovala: *„Tuto počúvame o tom, že na jednej strane chceme využívať inštitút účelne, myslím inštitút kajúcnika, na druhej strane z toho, čo sme tu teraz počuli, vychádza, že on bol využívaný účelovo. Ten rozdiel medzi tým je jemný, ale jasný.“*
- P. Šamko popisoval dlhodobú prax uplatňovania inštitútu kajúcnikov na Slovensku, keď sa namiesto zisťovania skutkovej podstaty držíme výpovede kajúcnika a odrážame všetky útoky a návrhy obhajoby. Moderátorka reagovala: *„Že máme to vopred takto určené, že tam chceme dospieť.“*
- moderátorka vychádzajúc zo spisu v prípade Kajúcnik, v ktorom je obvinená skupina vyšetrovateľov J. Čurilla, sa pýtala J. Spišiaka: *„Je v poriadku, ak sa píše zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti toho svedka? Lebo to tam bolo.“*
- moderátorka reagovala na tvrdenia P. Šamka o tom, ako operatívci vo viacerých prípadoch „predpripravovali“ kajúcnikov a svedkov ako majú vypovedať: *„Ale vidíme, že sa to používa.“*
- moderátorka odvolávajúc sa na uznesenie k prípadu Kajúcnik, v ktorom sú popísané postupy obvinených vyšetrovateľov, sa pýtala ministra Suska, čo tieto postupy vypovedajú o stave systému: *„Pomenovala som niektoré postupy, ktoré v tom uznesení sú uvedené. Ak sa na ne pozrieme z toho všeobecného pohľadu, to znamená, ak nie je prítomný advokát pri tom, ak sa opoznáva tak, že sa*

dopredu ukáže nejaká fotografia, ak sa spisuje tá zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti tohoto svedka, ak sa učia, ako hovorí pán Šamko, ak sa učili tí ľudia, ako majú vypovedať, o čom to svedčí potom, v akom stave je náš systém?"

- moderátorka reagovala na slová ministra Suska o tom, ako vtedajší opoziční politici v rokoch 2020 – 2023 upozorňovali, že systém nefunguje a je deformovaný, avšak vo vnútri súdneho systému to nikto nepočúval a ani o tom nikto nevedel: „*Tak. Nevedel, až potom.*“

- J. Spišiak pri debate o tom, ako vyšetrovatelia mali „lámať“ obvinených na spoluprácu tým, že ich dávali do väzby, argumentoval, že o väzbe vždy rozhodoval súd. Moderátorka reagovala: „*Áno, ale aj tam boli otázky... sa čakalo na to, že kto má službu na tom súde. Je to tak.*“

Objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. nemožno posudzovať len podľa samotnej prítomnosti rozdielnych názorov v diskusii. Rozhodujúce je, či celkové vyznenie programu poskytlo divákovi dostatočne pluralitný obraz o diskutovanej téme a umožnilo mu oboznámiť sa s relevantnými argumentmi vyskytujúcimi sa v rámci odbornej i verejnej diskusie, na základe ktorých by si mohol o téme vytvoriť vlastný názor.

V posudzovanom prípade podľa nás v programe absentoval odborný hlas v právnej alebo inštitucionálnej rovine, ktorý by vyvážil kritické postoje P. Šamka, E. Burdu, príp. B. Suska, a reálnejšie by odrážal názorovú rozštiepenosť v odbornej verejnosti ohľadne inštitútu kajúcnikov a jeho uplatňovaníu. Tá podľa našej mienky nebola v programe výberom daných hostí, resp. počínaním si moderátorky pri vyvažovaní diskusie, dostatočne reflektovaná. Peter Šamko a Eduard Burda sú dlhodobo verejne známi svojou kritikou súčasnej právnej úpravy inštitútu kajúcnikov a jeho uplatňovaním v praxi.¹ Moderátorka preto podľa našej mienky mala zabezpečiť odbornú oponentúru k ich vyjadreniam a postojom, príp. sprostredkovať postoje iných kompetentných odborníkov, ktorí súčasný systém uplatňovania inštitútu kajúcnikov obhajujú, resp. vyzdvihujú jeho praktické prínosy.

V predmetnej súvislosti chceme dať do pozornosti napr. vyjadrenia a postoje prokurátora Generálnej prokuratúry a bývalého prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) Jána Šantu. Tie odznali v diskusnej relácii televízie TA3 *Pozrime sa na to*, na portáli televízie zverejnenej dňa 27. 2. 2026. Hostami moderátora diskusie okrem prokurátora J. Šantu a bývalej ministerky spravodlivosti a terajšej poslankyne za SaS Márie Kolíkovej, ktorí inštitút kajúcnikov a jeho uplatňovanie obhajovali, boli aj kritici inštitútu a jeho uplatňovania sudca a poradca premiéra Fica a ministra spravodlivosti David Lindtner a advokát Ondrej Mularčík. V diskusii s titulom *Kajúcnici: Pravda či obchod za slobodu?* vznikla medzi oboma táborami ostrá výmena názorov ohľadne diskutovaných otázok a tém - či súdy v praxi rozhodovali (rozhodujú) len na základe jednej výpovede kajúcnika; či pre sudcu platia nejaké pravidlá a štandardy ako postupovať v prípade spolupracujúceho obvineného; či orgány činné v trestnom konaní (najmä bývalá ÚŠP a operatívci) svedkov manipulovali a využívali väzbu ako nástroj nátlaku, alebo išlo o legálne postupy; či spolupracujúci obvinení hovoria pravdu, alebo svedčia účelovo s cieľom získať benefity (slobodu, ochranu majetku, nižší trest) a vyhnúť sa dlhoročnému väzeniu; atď.

Ján Šanta v diskusii medzi iným uviedol: „*Úplne kategoricky odmietam to, čo bolo povedané, že snád súdy rozhodujú len na základe výpovede kajúcnika, a teda jediného dôkazu. Pretože súdy nikdy nerozhodujú na základe jediného dôkazu, akéhokoľvek. Či by to bolo priznanie obžalovaného, či by to bola klasická výpoveď, povedzme si svedka, alebo znalecké dokazovanie a podobne, vždycky musí ísť o reťaz dôkazov, ktoré sa musia vzájomne objektivizovať a dôkazy sa hodnotia jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. A ešte jedna myšlienka k tomu, ak by existoval jediný, akýkoľvek dôkaz, vrátane výpovede kajúcnika, súd oslobodí takéhoto obžalovaného na základe zásady in dubio pro reo. A ja si osobne myslím, a to hovorím po 35 rokoch na prokuratúre a po 20 rokoch na ÚŠP, že snád prokurátor by ani nešiel s takouto vecou a s takýmto rizikom na súd, lebo si vopred musí byť vedomý*

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=HAKBMOW3MXQ&t=8s;>
<https://www.pravda.sk/spravy/domace/clanok/572263-burda-kajucnik-moze-obist-aj-uplne-bez-trestu;>
<https://www.trend.sk/pravo/spolupracujuci-obvineni-su-ako-rozpravaci-pribehov>

toho, že ak by jediným dôkazom bola výpoveď kajúcnika, súd to automaticky oslobodí bez pardonu. A prokurátor by neunesol dôkazné bremeno.“

Na otázku, či v praxi operatívci pôsobia na obvinených s cieľom „zlomiť ich“ pre spoluprácu, Šanta reagoval: „Neviem si to v praxi predstaviť. V živote som takúto vec nemal, v živote som o takejto veci nepočul. A prepáčte, pán advokát, ale toto, čo už hovoríte, to sú rozprávky a zavádzanie pre verejnosť... Pretože jednoducho ešte raz hovorím, od vznesenia obvinenia má obvinený svojho obhajcu. Bráni sa spôsobom, ktorý môže uznať za vhodný. A to, čo sme povedali, aké vplyvanie na jednu osobu? Veď ten kajúcnik je len na vrchole pyramídy ostatných dôkazov. Na vrchole pyramídy ostatných dôkazov. Nie je to jediný dôkaz, nechcem sa už opakovať dookola, je len jeden z mnohých...“

J. Šanta v reakcii na D. Lindtnera, ktorý tvrdil, že orgány činné v trestnom konaní (OČTK) zneužívali, resp. hľadali kajúcnikov obvinených zo závažnej trestnej činnosti, aby tí vypovedali na nižšie postavené osoby, takéto zneužívanie systému zo strany OČTK odmietol: „Po prvé, k tomu, ale ja som stále nepochopil, páni advokáti, prečo by sme to robili? Prečo by toto orgány činné v trestnom konaní robili, prečo by sme jednoducho zneužívali? To kto si toto z nás vezme na triko? Takže odpoveď je veľmi jednoduchá, pretože sa to nezneužívalo, po prvé. A po druhé, obviníť systém, že aj policajti, aj prokurátori, aj prvostupňový súd, aj Najvyšší súd, všetci tu zneužívali právo. Veď to je niečo absurdné. Veď jeden orgán predsa kontroluje druhý. Ak by to tak bolo, ak by to tak bolo, tak všetky tieto veci sú na Európskom súde pre ľudské práva a Európsky súd pre ľudské práva potom ako na bežiacom páse konštatuje, že sa tu niečo zneužívalo, pretože to zneužívanie možno vysloviť samozrejme aj s ohľadom na prípravné konanie a podobne, že tu boli zneužitá základné ľudské práva. A položíme si základnú otázku... koľko vecí takýchto európsky súd konštatoval, že sa zneužíva?... Nič sa nezneužívalo. Odmietam jednoducho takúto, takéto ponímanie veci ako systémové zlyhanie. Pripustíme, že môže sa stať, že v niektorej veci je určitá nezákonnosť. Ale veď preboha nehovorme o Slovensku, veď Európsky súd pre ľudské práva nerozhoduje o Slovenskej republike a o nikom inom, ale dennodenne rozhodovanie Európskeho súdu pre ľudské práva je o rozhodovaní všetkých možných štátoch a občanov z týchto štátoch. Ak sa takáto vec stala, ak sa právo porušilo azda úmyselne, nech sa páči, máme tu systém disciplinárnych konaní, systém trestných konaní a ja sa pýtam, ktoré dnes takéto konanie je realizované? Ktorý policajt, teda vyšetrovateľ alebo iný policajt, prokurátor, či dokonca sudca, ktorý zneužil údajne takto právo, je stíhaný? Ktorý? Na ktorý ste si za súčasnej, povedzme si, garnitúry, za súčasného fungovania policajného zboru, na ktorého ste podali trestné oznámenie a je úspešné? A žiaden, lebo sa systém nezneužíval.“

Šanta sa vyjadril aj k súčasnej právnej úprave inštitútu spolupracujúceho obvineného: „Súčasná právna úprava je dobrá. Netreba možno byť svätejší ako všetci svätí. Je osvedčená. Je správne aplikovaná. Jednoducho podľa môjho názoru netreba žiadne podstatné vylepšenia. I keď samozrejme o detailoch sa môžeme baviť.“²

Ďalším kritickým hlasom je prokurátor Jozef Čentéš, v súčasnosti pôsobiaci ako vedúci Katedry trestného práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského. J. Čentéš v rozhovore z februára 2026 odmietol koalíčnú novelu právnej úpravy inštitútu spolupracujúceho obvineného, ktorú predbežne stopol Ústavný súd: „Prečo v čase, keď máme na to prostriedky, zahlcujeme právny poriadok úpravou, ktorú ja osobne neakceptujem a neakceptuje ju ani väčšina sudcov, prokurátorov a advokátov?“ Čentéš uviedol, že súčasná právna úprava je dostačujúca. Upozornil na legislatívu z roku 2024, ktorou sa sprísnil podmienky využívania spolupracujúcich obvinených a zaviedla sa väčšia kontrola. O podmiennečnom zastavení alebo zastavení trestného stíhania už nerozhoduje prokurátor, ale súd. Upozornil tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu z marca 2025, podľa ktorého „osamelá výpoveď spolupracujúceho kajúcnika nestačí na uznanie viny“. Ak výpoveď nie je potvrdená ďalšími dôkazmi alebo existujú pochybnosti o jej pravdivosti, nemožno na jej základe osobu odsúdiť. Čentéš považuje vládnu novelu, ktorú predbežne zastavil Ústavný súd, za problematickú. Upozorňuje, že by mohla zasiahnuť do už prebiehajúcich konaní a spôsobiť opakovanie dokazovania.³

² <https://www.ta3.com/relacia/1036561/kajucnici-pravda-ci-obchod-za-slobodu>

³ <https://www.ta3.com/clanok/1034529/zrusenie-kajucnikov-by-bolo-fiasko-spravodlivosti-odkazuje-profesor-centes-zakon-klamarov-uz-tresta-dost>

Zaznamenali sme napr. aj vyjadrenia sudkyne Pamelý Záleskej a prokurátora Ladislava Masára. P. Záleská v súvislosti s predmetnou témou uviedla: „*Chcem v úvode sa ohradiť voči slovu kajúcnik, nebudem ho používať. Prekáža mi, že každý odborník na pozícii sudcu, prokurátora, v prípade spolupracujúceho obvineného naskočili na túto vlnu a osvojili si nielen tento termín, ale aj iné termíny, ktoré znevažujú tento procesný inštitút. Pre mňa má slovo kajúcnik negatívnu kontáciu. Hovoríme o inštitúte, ktorý dlhé roky fungoval, pomáhal usvedčovať páchateľov závažnej trestnej činnosti. Nevidím dôvod na akúkoľvek úpravu tohto inštitútu. Obrátila som sa na ústavný súd, aby rozhodol, či tá legislatívna zmena je v súlade ústavou.*“ L. Masár sa vyjadril ku krokom ministra B. Suska v súvislosti s novelizáciou právnej úpravy inštitútu spolupracujúceho obvineného: „*Vieme všetci, o čo mu ide. Vyzerá to ako snaha dosiahnuť cieľ, ktorý bude pripomínať Hlavu XXII. V prípade, kde by sme vedeli odsúdiť páchateľa aj bez spolupracujúceho obvineného, tam bude pripustený. Tam, kde je naozaj potrebný, lebo jeho výpoveď dopĺňa dokazovanie, pripustený nebude. To je absurdné.*“⁴

Uvedenými príkladmi sme chceli poukázať na to, že v odbornej obci zaznievajú aj názory diametrálne odlišné od tých, na ktorých v posudzovanom programe zavládla zhoda medzi P. Šamkom, E. Burdom a B. Suskom. Táto zhoda podľa našej mienky mohla u diváka navodiť dojem, že v odbornej obci panuje názorový konsenzus ohľadne kritiky inštitútu kajúcnikov, jeho uplatňovania a potreby jeho zmeny. Zároveň sme chceli priblížiť odborné argumenty zaznievajúce v mediálnom priestore pri obhajobe tohto inštitútu, ktoré však tvorcovia posudzovaného programu divákovi nesprostredkovali.

Za problematiku zo strany moderátorky a jej výkonu považujeme tiež tú časť diskusie, ktorá sa zaoberala aktuálnou a živou kauzou Kajúcnik, v ktorej je obvinená skupina vyšetrovateľov okolo J. Čurillu. Moderátorka sa opakovane odvolávala na obsah uznesenia o vznesení obvinenia voči tzv. Čurillovcovi a z neho vyvodzovala otázky smerujúce k hodnoteniu stavu systému. Uznesenie o vznesení obvinenia však predstavuje jednostranný procesný dokument — obsahuje tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní a samo osebe nepredstavuje preukázanie opisovaných skutkov. Moderátorka ho však prezentovala ako spoľahlivý základ pre hodnotenie situácie bez tohto upozornenia. Hoci viacerí hostia sami upozornili, že ide o živý prípad a treba byť pri hodnotení opatrný (Šamko, Spišiak), moderátorka tento aspekt ignorovala, resp. systematicky ho sama nepripomínala a naopak diskusiu o konkrétnych postupoch v živéj veci aktívne viedla. V tejto súvislosti zazneli z jej strany viaceré sugestívne otázky vychádzajúce z obsahu uznesenia: „*Ak nie je prítomný advokát pri tom, ak sa opoznáva tak, že sa dopredu ukáže nejaká fotografia, ak sa spisuje tá zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti tohoto svedka, ak sa... učili tí ľudia, ako majú vypovedať, o čom to svedčí potom, v akom stave je náš systém?*“; „*Je v poriadku, ak sa píše zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti toho svedka? Lebo to tam bolo.*“; „*Je v poriadku, ak sa ukáže fotka osoby, ktorú má ten človek opoznať?*“.

Myslíme si tiež, že za situácie, keď sa v programe diskutovalo o obvineniach vyšetrovateľov, nie o preukázaných skutočnostiach, malo zaznieť alebo byť sprostredkované aj stanovisko dotknutej strany, teda obvinených vyšetrovateľov, príp. ich zástupcov.

Navyše, v programe nebola sprostredkovaná informácia, podľa nás dôležitá pre vyznenie diskusie, že sudca pre prípravne konanie, ktorý rozhodol o nezatíí vyšetrovateľov J. Čurillu a P. Ďurka do väzby, spochybnil popri deklarovaných dôvodoch väzby aj opodstatnenosť vzneseného obvinenia voči vyšetrovateľom.⁵

Domnievame sa, že spôsob vedenia diskusie o kauze Kajúcnik moderátorkou Žitnou, keď prezentovala tvrdenia z uznesenia o vznesení obvinenia ako faktický základ hodnotenia stavu systému, bez dostatočného upozornenia na ich jednostranný a procesný charakter a v kombinácii s absenciou reakcie dotknutej strany, mohol u diváka navodiť dojem, že opisované postupy obvinených vyšetrovateľov sú preukázané fakty, hoci ide o prebiehajúcu trestnú vec, ktorá nebola súdne rozhodnutá.

⁴ <https://www.aktuality.sk/clanok/SK7IPUH/aktualitysk-na-pohode-nevidim-ziadny-dovod-na-upravu-spolupracujucich-obvinenych-tvrdi-sudkyňa-zaleska/>

⁵ <https://www.aktuality.sk/clanok/UtzNCCR/jan-curilla-a-pavol-durka-su-na-slobode-sudca-ich-do-vazby-neposlal/>

Myslíme si, že diskusia o téme inštitútu spolupracujúceho obvineného vyznievala nevyvážene. V programe prevažoval kritický naratív voči inštitútu a jeho uplatňovaniu. Dojem odborného názorového konsenzus, ktorý v tejto otázke v programe vznikol medzi hosťami zastupujúcimi právnú a akademickú obec však podľa nás neodráža názorovú pluralitu a hlbokú polarizáciu, ktorá v odbornej verejnosti k tejto téme existuje. Tvorcovia programu podľa našej mienky nezabezpečili, aby v diskusii zaznela relevantná odborná oponentúra voči tvrdeniam sudcu P. Šamka, dekana Právnickej fakulty UK E. Burdu, príp. ministra spravodlivosti B. Suska. Poslanec NR SR J. Spišiak ako jediný „obhajca“ systému kajúcnikov reagoval skôr vo všeobecnejšej rovine z pozície bývalého policajného prezidenta, resp. opozičného politika, a podľa nás nedokázal vecne čeliť odbornej prevahe.

Domnievame sa tiež, že v programe mali byť sprostredkované stanoviská obvinených vyšetrovateľov v diskutovanom prípade Kajúcnik, príp. ich právneho zástupcu. Obvinenia týchto vyšetrovateľov boli v diskusii moderátorkou použité na posilnenie prevládajúceho kritického naratívu o zneužívaní inštitútu spolupracujúceho obvineného.

Výsledkom nedostatočného výkonu moderátorky z hľadiska povinnosti vyplývajúcej z § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. bol podľa nás nevyvážený až jednostranný obraz o diskutovanej téme postavený na vyjadreniach a naratívoch hostí, ku ktorým v dostatočnej miere nezazneli iné relevantné odborné pohľady či názory, resp. stanoviská dotknutej strany.

Hoci z vyššie uvedenej vecnej analýzy obsahu predmetného programu podľa názoru Kancelárie Rady vyplýva, že účastník konania sa mohol dopustiť porušenia povinnosti podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., je zároveň potrebné z hľadiska dokazovania konštatovať, že v posudzovanom prípade nastal stav, keď nie je možné bez dôvodných pochybností prijať záver o porušení zákona č. 264/2022 Z. z., pretože program obsiahnutý v katalógu programov audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, z ktorého vychádzala Kancelária Rady pri monitorovaní predmetného obsahu, nemožno automaticky považovať za záznam vysielania programovej služby vysielateľa ani za totožnú verziu s odvysielaným programom.

V tejto súvislosti Kancelária Rady poukazuje aj na správne konanie č. 0108/SKO/2026, v rámci ktorého Rada na svojom zasadnutí dňa 7. 7. 2026 (bod 45) prijala uznesenie o zastavení správneho konania z rovnakého dôvodu, keďže ani v uvedenom prípade nebolo možné vzhľadom na absenciu záznamu vysielania programovej služby vysielateľa spoľahlivo preukázať skutkový stav potrebný na prijatie záveru o porušení zákona č. 264/2022 Z. z.

ZÁVER:

Na základe uvedeného je Kancelária Rady názoru, že namietaný obsah vysielania je nepreskúmateľný a z toho dôvodu navrhuje podnet na preverenie **odložiť** podľa ustanovenia **§ 150 ods. 7 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

Prepis/popis monitorovaného vysielania k Správe o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. (podnet na preverenie č. 0211/SO/2026)

Monitorované vysielanie: *Odpovede s Ankou Žitnou*

Deň vysielania: 18. 3. 2026

Čas vysielania: 21:00 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady (záznam bol nahraný pomocou programu Bandicam).

video bez časového kódu, uvádzame časy na lište prehrávania cca:

- 0:00:49 – začiatok programu *Odpovede s Ankou Žitnou*

- 1:00:51 – koniec programu *Odpovede s Ankou Žitnou*

A. Žitná, moderátorka: „Dobrý večer. Inštitút kajúcnikov pomáhal od konca deväťdesiatych rokov rozbiť mafiánske skupiny. Vďaka spolupracujúcim obvineným skončil za vraždy desiatok ľudí vo väzení napríklad Mikuláš Černák. V ére Mýtnika a Judáša sa z kajúcnikov stal nástroj, ktorý mnohí označujú za zbraň politickej pomsty či fabriku na klamstvá. O téme dnes budú diskutovať minister spravodlivosti Boris Susko, poslanec Národnej rady a bývalý policajný prezident Jaroslav Spišiak, sudca Peter Šamko a dekan Právnickej fakulty Eduard Burda. Vitajte pri sledovaní *Odpovedí s Ankou Žitnou*.“

Mužský hlas (dokrútk): „Inštitút spolupracujúcich obvinených zohral dôležitú úlohu pri objasňovaní závažnej organizovanej trestnej činnosti. Po roku dvetisíc pomohol rozložiť mafiánske skupiny Černákovcov, Sýkorovcov, Takáčovcov či Šátorovcov. V rokoch 2020-2023 sa jeho využívanie výrazne zvýšilo v korupčných a ekonomických kauzách ako Mýtnik, Judáš, Očistec či Búrka a mnohých ďalších. To vyvolalo diskusiu o možnej diskreditácii inštitútu. Kajúcnici majú motiváciu poskytnúť výpovede výmenou za zníženie trestu, zastavenie stíhania alebo imunitu. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a nášho Najvyššieho súdu nesmie byť ich výpoveď jediným alebo rozhodujúcim dôkazom. Podozrenia z manipulácie výpovedí posilnila správa SIS z roku 2021 či kauza takzvaného technického spisu číslo 80. Aktuálne trestne stíhajú policajtov, ktorí mali manipulovať výpovede svedkov. Aj napriek pochybnostiam a kritike inštitút zostáva nástrojom proti organizovanému zločinu, no prináša aj riziká zneužitia alebo nedostatočnej kontroly.“

A. Žitná, moderátorka: „Prajem dobrý večer. Vitajte v štúdiu, páni, téma bude dnes jasná, kajúcnici. Mojimi hosťami sú sudca Peter Šamko. Dobrý večer, vitajte.“

Peter Šamko, sudca: „Dobrý večer.“

A. Žitná, moderátorka: „Poslanec Národnej rady Jaroslav Spišiak.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Dobrý večer.“

A. Žitná, moderátorka: „Teším sa, že ste prišli. Minister Boris Susko. Dobrý večer.“

Boris Susko, minister: „Dobrý večer prajem. Ďakujem za pozvanie.“

A. Žitná, moderátorka: „A dekan Právnickej fakulty profesor Eduard Burda. Dobrý večer. Ďakujem, že ste prišli.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Dobrý večer. Ďakujem za pozvanie.“

A. Žitná, moderátorka: „Páni, na úvod mám jednu takú veľmi polarizujúcu otázku. Ak sa pozrieme na inštitút kajúcnika, je to morálne oprávnený nástroj? Alebo je to pakt s diablom, kde štát jedného zločinca odmení, aby iného mohol potrestať? Peter Šamko, čo si myslíte?“

Peter Šamko, sudca: „Je to niekde tak v strede. Je to pakt s diablom, bez ktorého sa nedá niekedy objasňovať tá trestná činnosť. Podstatné je ale, ako sa využíva. Nie to, či je, či existuje, ale ako sa využíva.“

A. Žitná, moderátorka: „Pán Spišiak.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Je to veľmi potrebný nástroj v boji proti organizovanej kriminalite. By som povedal, že skôr bez neho to neni možné.“

A. Žitná, moderátorka: „Ehm. Ďakujem pekne, pán minister.“

Boris Susko, minister: „Ja si myslím, že je to potrebný nástroj, avšak za predpokladu nejakých brzd. A tými brzdami by mala byť naozaj dôsledná súdna kontrola.“

A. Žitná, moderátorka: „A pán profesor.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Oboje.“

A. Žitná, moderátorka: „Oboje? Čiže...“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Aj pakt s diablom, aj za určitých okolností je potrebný nástroj, ale závisí naozaj od okolností. Takže väčšinou sa asi zhodneme.“

A. Žitná, moderátorka: „My sme videli v úvodnej dokrútkke obrázky z deväťdesiatych rokov. Videli sme vyrovnávanie si účtov mafiánskych skupín. Myslím, že všetci sme to zažili vo svojej profesnej kariére, to obdobie. Pán Spišiak asi najviac, lebo vy ste boli policajt od začiatku a ešte aj z takého regiónu, kde to búchalo. Dunajská Streda. Videli sme tam Pápajovskú vraždu, obrázky, zábery. A ak sa pozrieme na to, že kajúcnici v tom čase na konci deväťdesiatych rokov, v rokoch dvetisícich pomohli rozložiť zločinecké skupiny, vďaka nim sedia za mrežami napríklad Mikuláš Černák, ako to bolo, už bolo povedané. Teraz tu máme iných kajúcnikov, za to posledné obdobie politických kajúcnikov, ktorí svedčia v takých tých kauzách kontaminovaných politikou. Vidíte rozdiel medzi kajúcnikom a kajúcnikom, tým z organizovaného prostredia, zo zločinu a tým z toho ekonomického prostredia? Pán Šamko.“

Peter Šamko, sudca: „Ja som chcel ešte povedať na začiatok, že vynechali sme to obdobie desať, pätnásť rokov dozadu, roky dvetisíc desať, jedenásť, dvanásť, trinásť...“

A. Žitná, moderátorka: „Doplňte.“

Peter Šamko, sudca: „...kde ten kajúcnik sa tiež využíval a už vtedy sa využíval sčasti nesprávne. To sú tie známe veci Branislava Adamčo, Erika Adamčo, Vasaráb, Pavlus, Mucha a tak ďalej. Čo teda hovorím teraz v podstate veci, ktoré boli na Európskom súde pre ľudské práva, kde on už vtedy vytýkal, ten Európsky súd pre ľudské práva, nejaký problém. Takže to nebol problém len rokov dvetisícdeväť až dvadsaťtri. To už bol problém aj predtým, že nejakým spôsobom nesprávne sa ten kajúcnik využíval, ale v zásade je to na právnej úprave, kto by mohol byť tým kajúcnikom, či len niekto z organizovaného zločinu alebo ktokoľvek. My to nemáme upravené v podstate nejakým spôsobom dobre, lebo u nás môže byť kajúcnik aj ten, čo odhaľuje menej závažnú trestnú činnosť, ako sám spáchal, čo teda je podľa mňa svetový unikát. A keď sa pozrieme napríklad do Čiech, že ja som obvinený za obzvlášť závažný zločin, odhaľujem prečiny a som kajúcnikom. Takže v podstate tá otázka je dosť široká. Minimálne desať, pätnásť rokov sa ten kajúcnik v niektorých veciach využíva nesprávne. Na to sú už aj tá, na to je aj tá rozhodovacia činnosť. Takže z toho by sme si mali zobrať tu nejaké poučenie.“

A. Žitná, moderátorka: „Ja vás len doplním, že chcela som aj ten rozdiel od vás počuť, lebo aj Vasaráb, Paulus, aj Adamčo sú všetko kriminálne, také tie mafiánske, akože to podsvetie, vraždy, hej. Teraz sa využívajú tí kajúcnici v takom tom ekonomicko-korupčnom prostredí. Čiže je tam nejaký rozdiel medzi kajúcnikom a kajúcnikom z týchto príbehov?“

Peter Šamko, sudca: „V zásade by nemal byť rozdiel. Mal by byť ale rozdiel vtedy, koho označíte za toho kajúcnika. Aj v tých korupciách je to vypuklé, že ja sa priznám k dvestotisícovým úplatkom, som v zločine a podhadzujem kolegov, ktorí sú v prečine, hej, za tritisíc, neviem čo. Aj to je zlé, tá korupcia, ale proste nemôžem sa tváriť ako kajúcnik, hej, že teda odhaľujem menej závažnú trestnú činnosť. Takže môže byť ten kajúcnik aj pri korupcii, samozrejme, však ani tá sa niekedy nedá objasniť bez neho. Ale zase treba tú mieru zachovať, že v akom smere by to malo byť.“

A. Žitná, moderátorka: „Ďakujem, pán Spišiak, vy to vidíte ako?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Úplne nesúhlasím, lebo je definované, aj bolo, aj teraz je definované, že len kto môže byť kajúcnik. Musí sa jednať o trestný čin založenia, zosnovania zločineckej skupiny a trestný čin páchaný touto skupinou. Teda alebo ešte potom korupcia alebo teda legalizácia výnosov z trestnej činnosti. Čiže, a to, čo ste povedal, že však aj predtým bolo zadenované, že tá vec, o ktorej svedčí, musí byť spoločensky nebezpečnejšia ako tá vec, z ktorej je obvinený. Aj doteraz to bolo, to nebolo možné urobiť tak, že ja mám závažnejší zločin a svedčím o nejakom prečine, priestupku alebo priestupku nie, o nejakom menej závažnom trestnom čine. A že môžem dostať tento inštitút. To jednoducho tak nefungovalo nikdy. Podľa mňa.“

A. Žitná, moderátorka: „A máte pocit, že to tak bolo, hej, že takíto kajúcnici neboli teraz v tej poslednej dobe, keď sa pozrieme...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja neviem, že to tak bolo. Áno, tieto prípady, ktoré boli spomenuté, to boli začiatky používania, že aj prokurátorská, aj súdna prax odsúdili teda Adamča aj všetkých, lebo výrazne to bolo len na svedectve jedného spolupracujúceho obvineného, sme si mysleli, že to teda stačí. Boli nejaké iné reťazce dôkazné, ale ten výrazný dôkaz bol len tento jediný a súdy ho aj odsúdili. Až nakoniec ten Európsky súdny dvor to teda zrušil a poukázal na to, že jeden kajúcnik není dosť na usvedčenie takto závažného trestného činu. Lenže tí kajúcnici, ich podstata používania nespočíva v tom konkrétnom trestnom čine povedzme, objasniť vraždu. Alebo keď prejdeme na tú ekonomickú trestnú činnosť. Ale ich dôležitosť v tom celom procese v boji proti organizovanej kriminalite je usvedčiť alebo preukázať štruktúru tej zločineckej skupiny, mafie, jak to môžeme nazvať. Toto je to najdôležitejšie, čo ten kajúcnik môže poskytnúť, lebo tú vraždu alebo iný trestný čin môžeme možno dokázať aj inými skutočnosťami kriminalisticko-technickými, klasickými, ale tú štruktúru, že kto tú vraždu prikázal vykonať. Alebo keď berieme tú ekonomickú trestnú činnosť, kto stojí v pozadí, kto umožnil, aby sa to mohlo tak diať, kto to zorganizoval, kto zabezpečil ďalšie nejaké podskupiny, ktoré to umožňujú...”

A. Žitná, moderátorka: „K tomu prideme, k týmto veciam špecificky.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „...čiže toto je dôležité pre tých kajúcnikov. Teraz sú možno ešte dôležitejší pri takýchto kauzách, o ktorých teraz hovoríme, že boli zneužívaní...”

A. Žitná, moderátorka: „A budeme o tom ešte hovoriť.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Budeme hovoriť...”

A. Žitná, moderátorka: „Posuniem teraz, áno.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „...čiže je to veľmi dôležitý prvok a veľmi sa to zjednodušene používa v praxi alebo vo verejnosti, a preto sa v poslednom čase to až dehonestuje, ale bez toho to jednoducho nejde.”

A. Žitná, moderátorka: „Pán minister spravodlivosti, čo si myslíte vy?”

Boris Susko, minister: „Ja si myslím, že principiálne ten spolupracujúci obvinený alebo ten inštitút je rovnaký bez ohľadu na to, že či ide o nejakú násilnú trestnú činnosť alebo ekonomickú trestnú činnosť. Ten princíp používania takýchto v úvodzovkách kajúcnikov, teda spolupracujúcich obvinených, by mal byť asi rovnaký. Tam je skôr dôležité, ako sa tento inštitút používa a aké sú tam tieto jednotlivé brzdy. Lebo treba si uvedomiť, že kto to vlastne je ten spolupracujúci obvinený. To je človek, ktorý nie je bezúhonný. To je človek, ktorý pácha vážnu kriminálnu trestnú činnosť a jeho motiváciou je nejakým spôsobom sa vykúpiť z vlastnej trestnej činnosti, získať nejaké benefity a na základe toho poskytovať nejaké informácie o iných trestných činoch alebo iných osobách, ktoré páchajú trestnú činnosť. A tu by malo byť naozaj to, čo aj povedal pán doktor Šamko, že by mali usvedčovať v tej hierarchii, povedzme tej zločineckej alebo organizovanej skupiny, tých nad sebou, nie pod sebou a tých, čo spôsobili vyššiu škodu, ako oni sami. To je jedna vec. No a potom je tam naozaj dôležitá tá proporcionalita aj toho benefitu, ktorý oni dostanú vo vzťahu k páchaniu vlastnej trestnej činnosti, aj k tomu, koho usvedčujú. No a čo je zásadným problémom, ktorý sa v ostatných rokoch prejavil, a to je už ale dlhšie, pretože to je aj práve z tých rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva jasné, že nemal by to byť jediný dôkaz, na ktorom je založené takéto trestné stíhanie a vôbec obvinenie alebo obžaloba. A takáto výpoveď spolupracujúceho obvineného by mala byť podložená inými skutkovými dôkazmi, ale nielen nejakými simulovanými, ale naozaj takými, ktoré potvrdzujú to, čo on hovorí. To znamená nejakú totožnosť skutku a tú príčinnú súvislosť s tým páchaním trestnej činnosti a týmto skutkom. Čiže napríklad keď uvediem príklad, tak nestačí, že niekto povie, že sa s niekým stretol. Ak sa bavíme napríklad o korupcii, odovzdávanie úplatkov, tak asi nie je postačujúce, keď povie, že sa stretli, keď tam nie je preukázané, že mu naozaj niečo odovzdal. A potom, čo ja vidím ako zásadný problém pri využívaní tohto inštitútu kajúcnikov je ponúkание od či už vyšetrovateľov alebo orgánov činných v trestnom konaní alebo prokurátorov, ponúkание nominálnych trestov, ktoré má tento kajúcnik potom získať. A to je podľa mňa niečo, čo je cez čiaru, lebo o tom vždy potom rozhoduje súd. A je otázka, že či vôbec tieto orgány činné v trestnom konaní môžu alebo majú mať to právo ponúknuť nominálny trest takémuto kajúcnikovi, ktorý dostane za to, že bude vypovedať, lebo to je preňho potom tá motivácia, že či, čo má povedať, na koho má povedať, či si to má vymyslieť. Pretože treba si uvedomiť, že on zachraňuje tou výpoveďou sám seba. A takáto ponuka nominálnych trestov vopred ho motivuje potom povedať čokoľvek len preto, aby zachránil sám seba. A to, čo sa nám dialo tu v ostatnom období, že tie benefity, ktoré dostávali...”

A. Žitná, moderátorka: „Čo sa kupčilo s kajúcnikmi?”

Boris Susko, minister: „Myslím si, že im boli ponúkané také benefity za ich závažnú trestnú činnosť, ktoré neboli absolútne proporčné tomu, akú trestnú činnosť sami páchali. A nakoniec dnes to môžeme vidieť, že niektorí tí najväčší kajúcnici, ktorí dnes behajú po slobode, užívajú si všetky statky, ktoré oni získali protiprávnou činnosťou, pretože tu neprišlo k odčerpaniu ich majetkového prospechu z takejto trestnej činnosti, čiže to je absolútne neproporčné k tomu, ako oni vypovedajú a aké skutky oni objasňujú.“

A. Žitná, moderátorka: „Dostaneme sa k týmto konkrétnym veciam, ešte budeme mať čas. Pán profesor Burda, ako špecialista na trestné právo, ako by ste uzavreli toto kolo?“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Práve v praktickej rovine ja tam vidím dosť rozdielov medzi spolupracujúcimi obvinenými, pokiaľ objasňuje sa násilná trestná činnosť, obzvlášť vraždy a pokiaľ sa objasňuje korupcia alebo nejaké ekonomické trestné činy. Vychádzam najmä z toho, že naozaj potrebné je okrem tých kajúcnikov, okrem ich výpovedí, aby boli prítomné aj ďalšie dôkazy a tie spravidla pri tých vraždách alebo aj pri niektorých ďalších typoch násilnej trestnej činnosti sú aj v tej materiálnej rovine...“

A. Žitná, moderátorka: „No tam sa vykopali mŕtvolky a povedalo sa, že je to tak, ako povedal kajúcnik. To sa dalo.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Áno, dali sa presne tieto veci jednoduchšie zistiť. Vieme na základe toho overiť to, či pri tom čine bol. Druhá vec je samozrejme tá, že teda či hovorí pravdu vo vzťahu k tomu skutočnému páchatelovi. Zatiaľ čo pri tej korupčnej trestnej činnosti to častokrát tak v praxi nie je, pretože jednoducho je to postavené v niektorých prípadoch na tom, že áno, stretol som sa, o niečom sme sa rozprávali, niekedy je to v bližšie neurčenom čase, takže nemá potom ani ten obvinený vlastne možnosť dokázať, že v tom čase som bol napríklad niekde v zahraničí. Nemohlo sa to stať a je to čisto len tvrdenie proti tvrdeniu a tvrdenie proti tvrdeniu samo o sebe v každom demokratickom štáte jednoducho nestačilo na to, aby bol niekto obvinený a nebudaj následne obžalovaný a odsúdený. Samozrejme, pri korupcii aj pri tých ekonomických trestných činoch by prichádzali do úvahy aj niektoré ďalšie formy vyšetrovania, hlavne finančné vyšetrovanie, napríklad čo sa presne s tými úplatkami malo následne diať, akým spôsobom ich povedzme ten kajúcnik použil, teda či to spravdepodobňuje. Ale toto častokrát bolo na veľmi slabej úrovni, a dokonca by som povedal, že v niektorých tých konaniach je to potom až trošku smiešne, keď sa to dokladuje nejakými fotkami z dovolení bez nejakých finančných výkazov.“

A. Žitná, moderátorka: „Vy teraz naznačujete, že v tých druhých prípadoch pri tých korupciách hovoríte, že musí to byť presne zadefinované, že kedy, kto, kde, koľko, komu, že to musí byť uchopiteľné, hej, aby to bolo popísané. Čiže ak je popísaný skutok v uznesení, že v bližšie nezistenom čase na nezistenom mieste nezistené osoby od-do v nejakom časovom horizonte mali konať nejakú činnosť, to nestačí?“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „No ono je to častokrát práve veľký problém. Mne je jasné, že ľudská pamäť, si jednoducho, človek si mnohé veci nezapamätá, ale keď je to popísané len veľmi všeobecne, vytvára to priestor na to vlastne povedať, že sa tam udialo čokoľvek a ten obvinený to potom veľmi ťažko vyvracia. Takže toto je to základné riziko, a práve preto by bolo dôležité, aby v takýchto prípadoch o to viacej sa dbalo na získanie ďalších dôkazov.“

A. Žitná, moderátorka: „Ďakujem. Povedzte.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja len to chcem, že vy hovoríte, že ten obvinený, on nemusí nič vyvracať. Polícia mu má dokázať. On len povie, že to není pravda. On nemusí nič vyvracať. Môže síce predkladať nejaké vlastné dôkazy, ale dôkazné bremeno je na tom policajtovi, na tom prokurátorovi, poťažne ako svedectvo toho kajúcnika použije. A to není vôbec také jednoznačné, jak sa to tu vo väčšine prípadov hovorí. Ten kajúcnik, a keď hovoríme o korupcii, tu sa nemyslí pomocou kajúcnikov objasňovať takú korupciu, že sa stretli a vyplatili mu peniaze. Toto je tá jednoduchá korupcia. Toto má slúžiť na objasňovanie tej závažnej systematickej systémovej korupcie, ktorú pácha tá organizovaná kriminalita. Nemusia to byť tí hrubokrkí, jak ich tu nazývame, klasickí mafiáni.“

A. Žitná, moderátorka: „Nie, my sa presúvame teraz do tých politických sfér.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „No však práve, do tých politických. A tam musí, tam je dôležitý, aby ten kajúcnik povedal, že kto umožnil, aby sa to dialo. Kto dosadil toho človeka na tú funkciu, v ktorej potom má konať tak, ako mu kázal ten, ktorý ho tam dosadil. A toto není napísané nikde. Toto len vedia vypovedať tí, ktorí sú v tom procese zaangažovaní, že kto ho tam poslal, a tak ďalej.“

A. Žitná, moderátorka: „Vnímame také postoje, že kajúcnik alebo kajúcnici boli používaní ako politická zbraň proti politickým oponentom?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „To je totálna absurdita. A okrem toho, tu sa stále hovorí, zaviedol sa teraz v novelách, že benefit. To benefit evokuje niečo také, že benefit, akože to je nejaká benefícia, nejaký dar, nejaký zisk...“

A. Žitná, moderátorka: „Výhoda.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „...nejaký prospech. Výhoda je advantage. Viete, to skôr toto by bolo dobré, že to má výhodu, výhodu oproti tým, ktorí sa nepriznajú v tej štruktúre. Má výhodu, lebo on sa priznal, usvedčuje ich. Ťažko je predpokladať, že ten kajúcnik si niečo vymyslí, lebo on keď musí opísať aj tých ostatných, tie štruktúry vyššie alebo tých, s ktorými páchal trestnú činnosť, a keď to opisuje, tak predpokladať musí, že aj niektorý z tých druhých sa prizná a upresní to alebo povie, že to není pravda. Čiže on musí hovoriť viac menej, on je prinútený týmto hovoriť pravdu, lebo sa môže stať, že tí štyria ostatní, ktorých usvedčil, jeho usvedčia, že on nehovorí pravdu. Čiže to není také jednoduché. Jednoducho to je, to je proces s tým...“

A. Žitná, moderátorka: „Ono je to ešte zložitejšie. Dostaneme sa k tomu...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Oveľa zložitejšie.“

A. Žitná, moderátorka: „...Peter Šamko, chcete reagovať?“

Peter Šamko, sudca: „Ja som chcel, akože pán Spišiak teraz povedal pri tej korupcii presne, ako by to malo fungovať a ako to v praxi nefunguje. Takto to vôbec nie je, že pri, že kajúcnik pri korupcii by sa používal vtedy, keď sa majú objasňovať nejaká zložitá, štruktúrovaná, organizovaná. Absolútne nie. Tak to povedal, v praxi nie je to tak. To proste...“

A. Žitná, moderátorka: „A ako je to v praxi, pán Šamko?“

Peter Šamko, sudca: „V praxi je to tak, že ja, aby som teda povedal konkrétne, máme napríklad Búrka, Víchrice. To boli tie trestné stíhanie sudcov, ktoré z časti už sú aj právoplatne skončené. A to je to, čo som začal, že my máme právnu úpravu kajúcnika, že máte nejaký diapazón tých trestných činov, čo spomínal pán Spišiak, že odhaľovanie korupcie, ale odhaľovanie korupcie sú aj desaťeurové veci. No a teraz môže sa stať to, čo ja som hovoril, že máte kajúcnika, ktorý dva, tri, štyri, päť rokov bral úplatky, bral úplatky, má ich v státisícoch a on začne, dávať do placu, to tak poviem zjednodušene, kolegov. Desiat euro, dvadsať, päťtisíc, vytyč pojednávanie a tak ďalej. A on sa stane kajúcnikom...“

A. Žitná, moderátorka: „Hovoríme o Sklenkovi v tomto príbehu?“

Peter Šamko, sudca: „Například, keď už aby sme sa bavili konkrétnych veciach, to znamená, tam nebola žiadna organizovaná skupina, to bolo nič. To boli náhodní sudcovia, ktorých spájal len ten kajúcnik, lebo akože on tvrdil, že s ním mali hovoriť. To znamená, že v praxi sa to vôbec, to je taká chiméra, že len v nejakých organizovaných, štruktúrovaných. Proste použije sa to hocikde, kde si ten vyšetrovateľ chce v podstate nejakým spôsobom zjednodušiť tú cestu. A toto bola krásna ukážka tá Búrka, Víchrice, kde ten...“

A. Žitná, moderátorka: „Urobte taký krátky sumár tej akcie Búrka, Víchrice, ako to dopadlo, lebo videli sme na začiatku, mali sme aj v dokrútku napríklad Moniku Jankovskú, ktorá bola jednou z hlavných protagonistiek tejto...“

Peter Šamko, sudca: „Veľa týchto práve tých drobných, jak je, jak bola doktorka Hajtová, Srogončík, doktor Kulák a neviem kto. Všetci buď boli zastavení, alebo boli oslobodení Špecializovaným trestným súdom, keď sa aj hovorilo o tom, že aj kajúcnik nemá dôvod si vymýšľať a tak, tak práve tu jeden skutok aj oslobodil Špecializovaný trestný súd a v podstate je z toho dôvodu oslobodzujúceho jasné, že teda ten skutok sa nemohol tak odohrať, ako hovoril ten kajúcnik. To znamená klamal, ľudovo povedané. Tak...“

A. Žitná, moderátorka: „Aký mal motív?“

Peter Šamko, sudca: „To ja ako neriešim ja motívy, ale hovorím, že ako to je. To sú teda, ja hovorím len fakty, hej, že faktom je, že sa ten, že tam v zákone je napísané korupcia a môže sa ten kajúcnik použiť aj takto, že spáchal možno najzávažnejšiu trestnú činnosť, ale usvedčuje drobnú korupciu a berie sa, že je kajúcnik. A keď bolo povedané, že benefity, to sa tak nedá, ale to sú výrazné benefity. Napríklad zabudnite v Taliansku alebo v Čechách, že by nejaký kajúcnik mohol dostať beztrestnosť, zastavenie trestného stíhania. To je u nás anomália. To nie je benefit? To je práve aj čo Európsky súd pre ľudské práva nám vytykal v tých vraždách Adamčo, Vasaráb a Paulus, že teda za vraždu zastavenie trestného stíhania? Tam, tam boli takéto, že to sú v podstate odmeny. To nie je, že, že bol trošku zvýhodnený a tak,

že proste on sa mal podieľať na vražde a dostal beztrestnosť. Tak to tam bolo do určitej miery tiež vytýkané. Takže v praxi, v praxi možno by to malo fungovať tak, ako hovorí doktor Spišiak, ale v praxi je to absolútne inak a využíva sa to aj na drobnú korupciu. Tí kajúcnici sú často majú závažnejšiu trestnú činnosť, než objasňujú. To, čo v Čechách majú priamo v zákone, že to nie je možné. Nemôžte sa stať kajúcnikom, keď objasňujete menej závažnú a dokonca končia aj s beztrestnosťou. Zase spomeniem Čechy, kde môžete skončiť bez trestu, ale nemôžte skončiť bez viny. Nemôžte mať čistý register trestov. A tuto to bolo možné aj za vraždy, za čokoľvek. Takže vlastne treba to povedať aj podľa mňa na tých konkrétnych príkladoch a o tej tam z tej časti Búrka, Víchrice, tam v podstate aj prokurátor ÚŠP v podstate zastavoval niektoré tie veci. Dôkazy z počutia. Kajúcnik vypovedal niečo z počutia. Vznášalo sa na základe toho absolútne bezbreho, čo teda bola anomália podľa mňa. Ja robím dvadsaťpäť rokov trestné právo a to v podstate nikdy nebolo nejakým spôsobom. Takže ten kajúcnik, ako hovoril pán minister, je v poriadku, ale využíval sa absolútne nesprávne. Presne aj na to, čo hovoril doktor Spišiak, nesprávne v bagatelnej kriminalite. Akože korupcia je zlá, aj keď je to za desať euro, ale takýmto spôsobom využívať toho kajúcnika by sa teda nemalo."

A. Žitná, moderátorka: „Pán minister, prepáčte..."

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Napriek tomu v zákone bolo napísané, že tá, ten skutok, v ktorom svedčí, musí byť spoločensky nebezpečnejší..."

A. Žitná, moderátorka: „No len tá prax je inde."

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Možno prax bola iná, ale..."

Peter Šamko, sudca: „Prax je iná."

A. Žitná, moderátorka: „Necháme teraz slovo pánovi ministrovi."

Peter Šamko, sudca: „Preto aj v Čechách si to dali do zákona."

A. Žitná, moderátorka: „Necháme slovo pánovi ministrovi. Pán minister, koalícia, ktorej ste vy členom a ministrom, nominantom, hovorí o tom, že toto boli politické kauzy, ktoré boli vedené voči nominantom najmä strany Smer alebo teda predstaviteľom strany Smer a podnikateľom, ktorí boli blízki strane Smer. Vy to vnímate tak, že tí kajúcnici v tých posledných kauzách v rokoch 20 až 23 boli nejakým spôsobom politickými zbraňami účelovými?"

Boris Susko, minister: „Ja si myslím, že áno a samozrejme, dokazujú to aj rôzne skutky. Keď si zoberieme napríklad pani poslankyňu Remišovú v tom čase, ktorá, respektíve neviem, či už vtedy bola ministerkou, ktorá vytiahla to pexeso a začala si škrtiť ľudí, ktorých treba odstíhať ešte predtým, ako vôbec bolo začaté nejaké trestné stíhanie a potom takýmto spôsobom sa postupovalo najmä prostredníctvom týchto takzvaných kajúcnikov. Tak ako inak to možno nazvať ako politickým motívom. Viete, a to si, tu treba byť naozaj veľmi opatrný. Aj Európsky súd pre ľudské práva v tých prípadoch, ktoré spomínal doktor Šamko, hovoril, že treba ten inštitút kajúcnika treba využívať veľmi opatrne, pretože je to veľmi nebezpečný inštitút z hľadiska toho, že ten kajúcnik, keďže on to robí s vidinou nejakého vlastného prospechu z toho, že vypovedá, tak má obrovskú motiváciu klamať. Na druhej strane stojí ten obvinený alebo ten, koho teda takýmto spôsobom takýto kajúcnik označuje za páchatela nejakej inej trestnej činnosti, ktorý, voči ktorému, ak sa to nepreukáže nejakými inými dôkazmi a je to len tá výpoveď kajúcnika, tak je obrovské riziko, že ten kajúcnik len s vidinou toho, že on dostane nejakú výhodu alebo benefit, alebo akokoľvek to nazveme, tak si niečo naňho vymyslí a tomu človeku, a to je teraz podstatné, čo chcem povedať, tomu človeku to môže zničiť život. A to máme presne tieto prípady, ktoré ste spomínali vo vzťahu napríklad k sudcom, kde dnes vidíme napríklad v Búrke, že jeden po druhom z tých sudcov sú oslobodzovaní. Buď bolo zastavené trestné stíhanie, alebo boli oslobodení. Ale ten biľag na nich, že boli trestne stíhaní, už zostane do konca života. Zničilo im to kariéru, zničilo im to možno súkromný život do budúcnosti. Čiže to je obrovský problém a sú to nevinní ľudia. Čiže..."

A. Žitná, moderátorka: „V podstate boli potrestaní ešte predtým, ako súd mohol potrestať, hej?"

Boris Susko, minister: „Presne už, oni boli potrestaní už tým procesom, hej, bez toho, že by boli teda odsúdení právoplatne. Už ten proces, už každý trestný proces, pokiaľ prebieha voči nejakej osobe, tak už je pre tú osobu nejakým spôsobom diskvalifikačný, respektíve nejakým spôsobom tú osobu označuje ako nejakého kriminálnika. To sa potom voči tej osobe, aj keď je oslobodená, veľmi ťažko zmýva. Čiže tu treba byť pri používaní tohto inštitútu naozaj veľmi opatrní, pretože to môže týmto ľuďom, ktorých takýmto spôsobom označujú, naozaj zničiť život. A to je, tu by naozaj spoločnosť mala byť veľmi opatrná na to, že to trestné právo nemôže takýmto spôsobom pôsobiť. A v tejto súvislosti mi príde absolútne

z cesty aj vyjadrenie bývalého predsedu súdnej rady. Nevie, som zachytil v médiách v nedávnej minulosti, kde v zásade konštatoval niečo podobné ako s tým zdvihnutým prstom, za čo bol odsúdený Najvyšším správnym súdom, že povedal, že to je v poriadku, aspoň sa všetci teraz boja. No tak ale toto nemôže byť, takýmto spôsobom..."

A. Žitná, moderátorka: „Čiže toto nie je cieľ.“

Boris Susko, minister: „...nemôže právo fungovať. Toto určite nie je cieľ, aby takýmto spôsobom právo fungovalo, že niekoho nevinného osočíme, vedíme voči nemu trestné stíhanie, zničíme mu profesionálny život, možno aj súkromný, aby teda to bola výstraha pre tých ostatných. Tak takto asi štát a právny štát nemôže fungovať.“

A. Žitná, moderátorka: „Bol to exces to, čo tu bolo tie tri roky?“

Boris Susko, minister: „Podľa môjho názoru určite, veď dokazujú to jednotlivé tieto prípady, ktoré sa jeden postupne po druhom rozpadajú. My tu v zásade nemáme skoro žiaden prípad, ktorý bol právoplatne odsúdený na základe dokazovania. Máme tu odsúdených na základe uzavretia dohody o vine a treste, kde vlastne, aj to je chyba, kde sa už potom tieto skutky nedokazovali. Aj v takom prípade by sa mali dokazovať, ale sa nedokazovali. Čiže toto je obrovský problém a takto právny štát fungovať asi nemôže.“

A. Žitná, moderátorka: „Pán profesor...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Môžem?“

A. Žitná, moderátorka: „Nechám dobe... tak skúste, ak chcete zareagovať na to, čo povedal pán minister, krátko.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Áno, kvôli tomu, že sa priznal, o vine a treste, že sa, čiže tá osoba, o ktorej svedčil ten kajúcnik, uznala alebo musí si byť vedomá, on sa neprizná k tomu, čo nespravil, viete. A nechce podstúpiť alebo...“

A. Žitná, moderátorka: „Pán Šamko krúti hlavou.“

Boris Susko, minister: „Keď mu hrozia 15, 20-ročné tresty...“

Peter Šamko, sudca: „Pán Spišiak si určite pamätá rok 2013, aby sme neboli v tých rokoch, svedok, univerzálny svedok Krajčík, čo objasňoval vraždu Čongrádyovcov. Pán Mamrák, prokurátor bol zadržaný na základe neho. My sme na krajskom súde to mali a tiež sa nám to zdalo, že teda toto neni možné, aby si vymýšľal svoju trestnú činnosť.“

A. Žitná, moderátorka: „Ja si to pamätám, ja som tú nahrávku počula.“

Peter Šamko, sudca: „A on akože rozkryl Čongrádyovcov. Všetko sme pozatvárali. Potom pán Mamrák bol zadržaný a neviem čo, a potom sa zistilo, že v podstate klamal všade. Dostal deväť rokov za krivé výpovede, potom dostal za nejakú násilnú trestnú činnosť ešte viac. Takže to bolo memento už z tých rokov, že proste on si vymýšľal nielen trestnú činnosť tých ľudí, o ktorých svedčil, ale aj vlastnú. A bol dokonca na to aj usvedčený, hej, že potom vražda Čongrádyho boli úplne iní páchatelia, čo nemali žiadny súvis s týmto kajúcnikom. To znamená, že nemusíme ísť ani do zahraničia. Ako na Slovensku máme x tých prípadov.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja som tesne predtým išiel do civilu, keď sa toto realizovalo a ešte z mojich kontaktov som sa pýtal tých bývalých kolegov, že či to fakt je tak, že či to dobre majú premyslené, či to majú dobre dokázané, lebo sa mi to fakt celé nevidí.“

A. Žitná, moderátorka: „A čo vám povedali, že majú?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Že majú.“

A. Žitná, moderátorka: „A ako to dopadlo?“

Peter Šamko, sudca: „Lebo sa verilo, ako že to je tak, že robili sme taký ten naozaj, že...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja som to chcel uplatňovať tak, ako sa to má uplatňovať, viete? A že napríklad v tomto prípade to vyzerá, však vy ste ich odsúdili ľudí...“

Peter Šamko, sudca: „Nie odsúdili, ale akože mali sme vo väzbe, mali sme vo väzbe ľudí v tej Čongrádyho vražde a potom celé to popadalo, lebo to bol úplne niekto iný. A ale na tom bolo krásne vidieť, že on si do detailov vedel vymyslieť aj vlastnú trestnú činnosť. On popisoval presne, kde prišiel, s kým sa stretol. On si pamätal detaily a všetko bola lož, hej, že potom bol odsúdený. No to znamená povedať, a to bol kajúcnik...“

A. Žitná, moderátorka: „Vynechali sme teraz z tohoto kolečka pána Burdu, ale nevynecháme. Idem sa opýtať. Tuto počúvame o tom, že na jednej strane chceme využívať inštitút účelne, myslím inštitút

kajúcnika, na druhej strane z toho, čo sme tu teraz počuli, vychádza, že on bol využívaný účelovo. Ten rozdiel medzi tým je jemný, ale jasný. Čiže ako to vidíte vy? Boli kajúcnici účelovo využívaní, zneužívaní, používaní v nejakých konkrétnych trestných kauzách, možno aj vyfabulovaných?"

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ja som presvedčený, že áno. Veľmi rád zareagujem na obidva tie vstupy pána doktora. V prvom rade kauza, kauza Mýtnik. Ja som presvedčený, že ako kajúcnik Imrecze tak kajúcnik Suchoba sa tam priznali ku trestným činom, ktoré v skutočnosti nie sú trestné činy, ani machinácie pri verejnom obstarávaní, ani porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku.“

A. Žitná, moderátorka: „Aký mali motív sa priznávať k takýmto veciam?"

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Predpokladám, to je samozrejme už len moja domnienka. Ja predpokladám, že keď sa k takýmto veciam priznali, tak že asi na nich mali niečo iné, vyslovene, nejaké ich ďalší trestný čin, za ktorý by teda niesli plnú zodpovednosť. Takže myslím si, že toto je ich základný motív. Tam podľa mojej mienky neboli naplnené základné znaky skutkových podstat a vedel by som o tom aj siahodlho hovoriť, ale publikoval som to, takže nebudem sa teraz k tomu až tak vracieť.“

A. Žitná, moderátorka: „Myslím, že to si môžu ľudia nájsť. Hovoríme stále o tom, že dá sa tieto analýzy nájsť.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „A potom je tu druhá vec. Ja to veľmi rád počujem, že jednoducho nemusí nič obvinený alebo obžalovaný dokazovať, že dôkazné bremeno je na orgánoch činných v trestnom konaní. To tak je samozrejme výborná teória, ktorá by mala platiť v praxi, ale naozaj nie vždy v praxi platí. A potom je tu druhá vec. Tu je nejaké právo na obhajobu. Ja predsa musím mať právo vedieť, zareagovať na tie obvinenia aj zo skutkového hľadiska a uvádzať také skutočnosti, ktoré zvierohodňujú moju výpoveď. Jednoducho, keď mi raz niekto povie, že stretli sme sa pred Justičiakom niekedy v lete toho roku, tak v lete sú ľudia na dovolenkách. Sú tam veci, ktoré sa dajú dokázať cez letenky napríklad a podobne, ale keď tam poviete v lete, tak pravdepodobne v tej Bratislave niekedy ten človek v tom lete bol. Ďalšia vec, keď máte napríklad uznesenie o vznesení obvinenia postavené na takých veciach, máte tam výpoveď toho kajúcnika. Ten teda obviní toho obvineného alebo teda vypovedá proti nemu. Do toho máte dvadsať strán výpisov z aplikácie Threema a v podstate z tých dvadsiatich strán je drvivá väčšina debata toho kajúcnika s Marianom Kočnerom a v podstate ten obvinený, o ktorého ide, tak tam je to asi na pol strany. Z toho nič nevyplýva, že by trestne páchal. A to, čo je tam v tej debate toho kajúcnika s Kočnerom, tak je povedané akurát toľko, že ale veď ten obvinený, veď ten aj tak nič nevybaví. Tak to znamená, že to mal byť vlastne dôkaz v prospech toho obvineného. A na konci po takýchto dvadsiatich stranách máte napísané tú čarovnú vetu - a teda z toho uvedeného vyplýva, že ten obvinený naozaj spáchal ten trestný čin. To znamená, že naozaj proti takýmto znôškam nie celkom logicky usporiadaných dôkazov, dôkazných prostriedkov sa naozaj nedá normálne a slušne argumentovať inak, než že je to ako celok nezmysel.“

Boris Susko, minister: „Ja možno len, možno len ak môžem..."

A. Žitná, moderátorka: „Dajte.“

Boris Susko, minister: „...doplním, doplním jednu vec. Keď abstrahujem od toho, že orgány činné v trestnom konaní mali záujem na potrestaní konkrétnych osôb a ktorých navádzali na výpovede a podobne, jak sa to dialo, ale zoberme si tú štandardnú situáciu, že teda niekto to používa takým spôsobom, ako to má, že nejde o politickú vec a tak ďalej, tak ten vyšetrovateľ alebo ten orgán činný v trestnom konaní by nemal a priori veriť tomu, čo hovorí kajúcnik, pretože ako som povedal, on to robí s motiváciou získať pre seba nejakú výhodu. A trestný poriadok priamo sám hovorí, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dôkazy tak v neprospech páchatela, ako aj v jeho prospech. Čiže akákoľvek takáto výpoveď spolupracujúceho obvineného, ktorý okrem iného akonáhle začne byť spolupracujúci obvinený, nesmie klamať a musí vypovedať o všetkej svojej trestnej činnosti a potom môže vypovedať aj o trestnej činnosti niekoho iného. Tak ten orgán činný v trestnom konaní by tomu nemal a priori veriť, ale mal by overovať dôveryhodnosť toho spolupracujúceho obvineného aj toho, čo hovorí. A ako som povedal, trestný poriadok mu priamo prikazuje, že má vykonávať tie dôkazy v jeho neprospech, ale aj v jeho prospech. A toto sa tu žiaľ ostatnú dobu nedialo, že orgány činné v trestnom konaní by mali vykonávať alebo vykonávali tie dôkazy, aby naozaj overovali dôveryhodnosť tej výpovede aj v jeho prospech, aj v jeho neprospech. Proste oni niečo povedal a už išli len túto stopu a hľadali, čo by našli na to, aby potvrdili práve takúto výpoveď, ale nie možno to, čo by prípadne mohlo spochybniť túto výpoveď a tým pádom aj celú dôveryhodnosť takéhoto kajúcnika.“

A. Žitná, moderátorka: „Ono...”

Peter Šamko, sudca: „To je problém, ja by som doplnil ešte, pardon, že to je, toto je problém tých pätnástich rokov. Presne toto, že vlastne, a nám to často vytyka aj ten Európsky súd pre ľudské práva, ale napríklad aj Ústavný súd, myslím, že to bola kauza Okoličány, že proste keď kajúcnik vypovedá, tak to nie je chyba kajúcnika. On sa chce stať spolupracujúcou osobou. Všetky návrhy obhajoby zamietame a držíme vlastne tu, ten narozprávaný skutok, ale narozprávaný...”

A. Žitná, moderátorka: „Že máme to vopred takto určené, že tam chceme dospieť.”

Peter Šamko, sudca: „Áno, že to je tá skratka, ktorú nám on vytyka, že vlastne my nemôžeme si povedať, že hurá, on nám niečo povedal, ale je to úvod do toho dokazovania, nie koniec. A u nás bol presne, čo hovorí pán minister, a to už je tých pätnásť rokov podľa mňa, je to často ten policajt to zoberie, že ďakujem, vystrihne to, urobí z toho skutok do uznesenia, vznesenie obvinenia. O tej Búrke a Víchrici, tam by som mohol rozprávať hodiny, jak to tam bolo a...”

A. Žitná, moderátorka: „Pod'me.”

Peter Šamko, sudca: „...v podstate už to nejakým spôsobom nedokazuje ďalej, ale v podstate už len chráni toho kajúcnika a tú verziu, čo narozprával pred akýmkoľvek dokazovaním a toto sa potom vydáva za nejaký skutok a toto je veľký problém.”

A. Žitná, moderátorka: „Ja to chcem posunúť teraz ďalej, lebo tu sme spomenuli viacero prípadov, aj prakticky, aj teórie. Ale teraz tu máme jeden čerstvý príbeh. Prípad Kajúcnik. Hej? Objasnila sa, objasnila sa celá skupina policajtov, tzv. Čurillovcov, ktorí sú momentálne obžalovaní. Áno, obžalovaní a obvinení...”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „V tom Kajúcnikovi sú vôbec není.”

A. Žitná, moderátorka: „V Kajúcnikovi sú obvinení. Tak. Ale obžalovaní sú v inej veci, ale tak ono to dosť súvisí potom s tými procesmi, že si mali pripravovať kajúcnikov, ktorí boli nejakým spôsobom nastavení na to, aby usvedčovali istých ľudí. Existoval nejaký technický spis, o ktorom sme už veľakrát spolu rozprávali, že technický spis v našom práve je právny nonsens, že to neexistuje niečo také. Tí kajúcnici vypovedali mimo oficiálne policajné priestory, vypovedali iba s operativcami alebo vyšetrovateľmi. Neboli tam prítomní advokáti tých ľudí, o ktorých vypovedali. A takýmto spôsobom sa tí kajúcnici pripravovali. Sú na to odposluchy. Napriek tomu všetkému toto sa ťahá už niekoľko rokov celá táto kauza. Pán Šamko, ako ju vnímate vy? Lebo ľudia sú už z toho zmätení. Ja neviem, či myslíte si, že ešte ľudia rozumejú tomu, že o čo tam ide?”

Peter Šamko, sudca: „Neviem, ale akože ja by som sa k tomuto nevyjadroval. Po prvé nepoznám tú vec. Po ďalšie, týka sa Krajského súdu v Bratislave. Keby aj teraz vlastne to rozhodovanie o väzbe sa dotklo aj Krajského súdu v Bratislave, ale ja som nebol v senáte, nepoznám tú vec. To len čo mám nejakým spôsobom z médií. Ja môžem len povedať to, čo sa hovorí vždy. Ak sú nejaké teda podozrenia, tak mali by sa nejakým spôsobom vyšetriť, ale podrobnosti ja nepoznám, takže neviem k tomu povedať nič.”

A. Žitná, moderátorka: „Pán Spišiak, ako vy vidíte ten celý prípad Kajúcnik?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja to vidím, taktiež by som sa pridržiaval toho, čo ja...”

A. Žitná, moderátorka: „Nechcete hovoriť o živej veci. Budeme... dobre.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ja som skôr, skôr bývalý policajt alebo také niečo, nie politik, že tu si, ja si tu netrúfne hovoriť len tak od brucha nejaké politické úvahy, analýzy. Ale z toho, čo som čítal, to uznesenie alebo fakty, nie omáčky nejaké mediálne prezentované, tak v podstate som zistil, že tá inšpekcia postupovala skoro takým istým postupom, ako vyčítajú tým Čurillovcem. Alebo v inom prípade zamietli...”

A. Žitná, moderátorka: „Myslíte si, že tam inšpekcia vychádzala z tých odposluchov, ktoré boli legálne?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Tiež mali svoj technický spis a inšpekcia aj predtým a Oblúk aj teraz, aj sa k tomu priznali na tlačovke. Čiže v podstate...”

A. Žitná, moderátorka: „O čo ide pri tej vojne policajtov? To mi povedzte, ako to vidíte vy?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „To nebola vojna policajtov.”

A. Žitná, moderátorka: „Čo to bolo?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „To bola vojna alebo konkurenčný boj určitý... nechcem to tu rozprávať, lebo zas ...”

A. Žitná, moderátorka: „Budete mať z toho problém potom?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Nebudem mať z toho problém. To bol konkurenčný boj určitých tieňových skupín, ktoré mali svojich policajtov, svojich ľudí v štruktúrach bezpečnostných a oni, oni tu navzájom bojovali v úzadí. A policajti v podstate, keď berieme Čurillovcov, tak vypočúvali, napríklad tu sa hovorí, že politicky. Ako to mohlo byť politicky, keď oni vyšetrovali zločineckú skupinu Takáčovci, to sa aj v tom Kajúcniku potvrdzuje. S tými Takáčovcami pracovali a zrazu sa dostali k skutku, kde sa, kde vystupoval pán Makó. Číže a Makó už bol štátny úradník, už bol policajt, šéf KÚFSU, nie hocijaký. No tak teraz čo mali s tým robiť? Tak jednoducho obvinili aj toho Maká. A teraz ten Makó začal vypovedať. Potom prišiel Slobodník, ktorý sa vyplašil, že naňho môže vypovedať ten Makó, tak začali vypovedať o tých, ktorí ich možno riadili, čo presne robili. Číže z tých ľudí viacerí sa tiež popríznačovali, väčšinou policajti, lebo jednoducho je to tak. A ten kajúcnik toho zločineckého prostredia, keď sa rozhoduje k tomu, že sa prizná a bude ten spolupracujúci, áno, bude mať výhody, tak prvý, koho začne usvedčovať, je vždy policajt alebo štátny úradník, lebo si myslí, že za to dostane tie benefity, že to je významné niečo. Málokedy začne s tým, že bude svedčiť proti svojim nejakým partákam...”

A. Žitná, moderátorka: „Vy ste ale teraz povedali, že čítali ste to uznesenie, hej?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Áno.”

A. Žitná, moderátorka: „To je 133 strán.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Áno, bolo publikované, zverejnené.”

A. Žitná, moderátorka: „Je to veľký papier. Dobré, ako bývalý policajt ste praktik. Rozumiete tomu. Je v poriadku, ak sa píše zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti toho svedka? Lebo to tam bolo.”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Je to v tom uznesení napísané, ale ja nie všetkému verím, čo tam je napísané.”

A. Žitná, moderátorka: „Je v poriadku, ak sa ukáže fotka osoby, ktorú má ten človek opoznať a ten...?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Samozrejme, že toto není v poriadku, ale zas neverím ...”

A. Žitná, moderátorka: „Ale je to tam, hej?”

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Je to tam, lebo to vypovedal ten zločinec, za ktorým zas len teraz prišla inšpekcia a začala, tiež mu niečo musela povedať. To neprišiel sám od seba, že teraz chcem usvedčiť niekoho, viete. Číže to je presne skoro to isté robila teraz inšpekcia, čo vyčítajú tým Čurillovcem, možno trochu v jemnejšom ponímaní...”

A. Žitná, moderátorka: „Pán Šamko, chcete komentovať, aby sme potom posunuli?”

Peter Šamko, sudca: „Ako k tomuto ja fakt nie, ale ako tie fakty, čo sú, čo som spomínal svedka, toho Krajčíka, toho univerzálného v tom roku 2013, tak on napríklad usvedčoval doktora Mamráka ako prokurátora, ale a tam sa viedlo potom samostatné vyšetrovanie, odkiaľ pri rekognícii, ako vedel, ako vyzerá ten Mamrák, hej? Že teda a tam sa zistilo, že vlastne tesne pred tou rekogníciou nejaký policajt vstúpil do toho systému s fotkami, vytiahol tú fotku dopredu a bolo tam teda podozrenie, že vlastne nejakí policajti možno nejakým spôsobom učili toho Krajčíka. Tam to ostalo, že prerušené na neznámeho páchatela, lebo sa nepodarilo stotožniť ten policajt. My aj v nejakých kauzách sme mali v takých, to neboli mediálne známe. To boli také drogové, kde vypovedali nejakým spôsobom tí ľudia. Nakoniec sa skončilo oslobodením, kde ste mali také výpovede, že vlastne som sa na cele učil vypovedať, lebo mi bolo za to sľúbené, že nezavrú mňa a neviem čo. Chodili za mnou operatívci, hovorili a tak ďalej. To bolo aj v tej príprave vraždy Marianka takej známej, ktorá tiež skončila oslobodením, kde sa to len hemžilo takými výpoveďami, že operatívci niečo a dokonca konkrétne mená operatívcov. Takže niekde, keď sa pozriem zase tých pätnásť rokov dozadu, vidíte, že teda tá polícia pracovala aj takýmto spôsobom, hej, cez tých operatívcov...”

A. Žitná, moderátorka: „A nemalo by to tak byť.”

Peter Šamko, sudca: „Podľa mňa nie, ale vy, ale keď vy to vidíte v dôkazoch, je to, vy to v dôkazoch nevidíte vôbec. Ja nevidím to zákulisie, ako sa pracuje s... ja vidím tú výpoveď, ale neviem, čo sa stalo tam, hej. Ale na niektorých ten, toho Krajčíka stále hovorím, lebo ten bol taký...”

A. Žitná, moderátorka: „To bol veľmi, veľmi vypuklý.”

Peter Šamko, sudca: „...vypuklý, že tam teda naozaj sa snažila tá polícia aj objasniť, že ako je, že čo bolo za tým, hej, že ako mohol mať také informácie naozaj. A vyplývalo z toho, že teda ako keby nejaká

predpríprava tam bola toho svedka alebo aj v tých, v tej veci Marianka napríklad a tak ďalej. Takže nedá sa povedať, že takéto praktiky ..."

A. Žitná, moderátorka: „Marianka to bol ten starosta Marianky Statelov, ktorému vypálili ten...”

Peter Šamko, sudca: „Áno, áno, áno. Skončilo to oslobodením na Špecializovanom aj potom v podstate aj na Najvyššom. A tam tiež hovorím, tam sa to úplne hemžilo tými operatívcami, ktorí teda tí svedkovia hovorili a bol za mňou a povedal mi, že musíš toto povedať a neviem čo. Či je to pravda alebo nie, to môžeme diskutovať, ale je to v x prípadoch.”

A. Žitná, moderátorka: „Ale vidíme, že sa to používa.”

Peter Šamko, sudca: „V x prípadoch. A ako hovoril ale doktor Spišiak, možnože sa to tak dialo a nebolo to akože to nejaké zlé, že ten operatívca niekde niečo povie, ale nemalo by to byť...”

A. Žitná, moderátorka: „No dobre, ale nemalo by sa to potom zlegalizovať, keď už hovoríte, že takto to je?”

Peter Šamko, sudca: „Ja to nehovorím, ale ako, ale o tom hovorím, to sú veci, ktoré sa odohrali, sú právoplatné a o tej veci Kajúcnik fakt neviem nič.”

A. Žitná, moderátorka: „Dobre, pán minister, opäť teraz ide rada k vám. Ja viem, že je to živý prípad, ale dá sa o tom hovoriť vo všeobecnosti. Pomenovala som niektoré postupy, ktoré v tom uznesení sú uvedené. Ak sa na ne pozrieme z toho všeobecného pohľadu, to znamená, ak nie je prítomný advokát pri tom, ak sa opoznáva tak, že sa dopredu ukáže nejaká fotografia, ak sa spisuje tá zápisnica z výsluchu svedka v neprítomnosti tohoto svedka, ak sa učia, ako hovorí pán Šamko, ak sa učili tí ľudia, ako majú vypovedať, o čom to svedčí potom, v akom stave je náš systém?”

Boris Susko, minister: „No to práve svedčí o tom, čo sme celé tie ostatných päť rokov rozprávali o tom, ako sa zneužíva tento trestný systém a systém kajúcnikov. Nechcem sa baviť teraz o tomto prípade konkrétnom, lebo naozaj je to živá vec. Bohužiaľ, to uznesenie alebo chvalabohu, ťažko povedať, ale ja si nemyslím, že je to správne, že to uznesenie koluje po internete, ale na druhej strane si to...”

A. Žitná, moderátorka: „Viete, že vždy kolovali za posledné roky.”

Boris Susko, minister: „Áno, ale tak nemalo, nemalo by to tak byť, ale ako žiaľbohu sa to stalo takou všeobecnou praxou na Slovensku. Takže dnes si to môže každý prečítať a môže si to sám vyhodnotiť. Pravdou je, že tam je veľa tých dôkazov postavených na legálnych odposluchoch, nie nelegálnych, ale potvrdených súdom. Takže, alebo teda na príkaz súdu, takže to je trošku iná situácia, ale vráťme sa teraz k tomu, čo ste sa pýtali v tej všeobecnej rovine. Podľa môjho názoru je absolútne neprípustné, aby sa vykonávala takzvaná preparácia svedka, či je to obyčajný svedok, alebo je to spolupracujúci...”

A. Žitná, moderátorka: „Príprava svedka, ako má vypovedať. To len hovorím po slovensky, aby rozumeli.”

Boris Susko, minister: „Áno, príprava svedka, to znamená nejakým spôsobom navádzanie svedka na to, ako má vypovedať. A na toto vlastne slúžili práve tieto technické spisy, kde si zobrali týchto spolupracujúcich obvinených niekde mimo štandardné, dokonca mimo štandardné miesto, kde, či už nejaká policajná stanica alebo prokuratúra alebo niečo, úplne niekde inde a tam vlastne ich nechali vypovedať a tam si vlastne spájali, že či im to sedí do ich predstavy orgánov činných v trestnom konaní. A keď to nesedelo do ich predstavy, tak potom v zásade naviedli tých spolupracujúcich obvinených, tých kajúcnikov, aby potom v tých riadnych spisoch vypovedali inak. A čo je z tohto pohľadu ešte najpodstatnejšie a najhoršie, čo je absolútne neprípustné v právnom systéme a v demokratickom právnom štáte je, že oni ten spis skryli. To znamená, nikto o tom spise sa nedozvedel a nedozvedeli sa o ňom ani súdy, čo je úplný nonsens a nedozvedeli sa o tom ani obhajcovia. To znamená, že ani obhajoba na to nemohla reagovať a použiť tie informácie, ktoré boli v týchto technických spisoch, ktoré na konci dňa boli niekde skryté a ktoré sa objavili len náhodou, ale ďaleko neskôr, tak nemohli použiť tieto informácie na obhajobu svojich klientov. Čiže toto vidím ako zásadný problém a myslím si, že v nejakom demokratickom právnom štáte je takéto niečo neprípustné, aby orgány činné v trestnom konaní, ktorým, ktoré majú náležite objasňovať vec a dokazovať, že či sa skutok stal tak, ako sa stal, aby oni pripravovali svedkov, aby vypovedali tak, ako sa to im hodí, hej. To je podľa mňa absolútny nonsens a absolútny exces akéhokoľvek, akejkolvek činnosti orgánov činných v trestnom konaní.”

A. Žitná, moderátorka: „Ešte ale otázka je, ak hovoríme o tom, že to je taká politizácia tých trestných konaní, nie je kontraproduktívne aj to, ak politické strany robia tlačovky, kde o týchto prípadoch hovoria, ako nekomplikuje to vlastne aj tým normálnym policajtom, ktorí by to chceli poctivo urobiť, ich prácu?”

Boris Susko, minister: „Viete, pokiaľ by ten systém fungoval, fungoval štandardne tak, ako fungovať má, tak samozrejme, že ani toto nie je správne, len pokiaľ ten systém nefungoval a politici to videli, že ten systém proste sa takýmto spôsobom deformuje, no tak na to je asi len prirodzené, že na to nejakým spôsobom reagovali a že sa snažili tieto praktiky odkryť. Nakoniec to hovorila aj samotná tá správa SIS, o ktorej ste hovorili v dokrútkke, na ktorú nikto nereagoval. Hej, tá správa SIS, kde, ktorá bola prezentovaná najvyšším ústavným činiteľom v tom čase v vtedajšej koalícii, najvyšším ústavným činiteľom vtedajšej koalície a nikto na to nijakým spôsobom nereagoval, hej. Dnes sa to preukazuje v každom jednom prípade viac a viac, že tieto informácie boli pravdivé. No len niekto na to upozorniť musel. Hej, a kto mal na to upozorniť, keď nie politici, ktorí sa to, ktorých sa to buď dotýkalo, alebo ktorí sa nejakým spôsobom k tým informáciám dostali. Takže ak by sa to malo štandardne diať, tak štandardne by na to mal niekto upozorniť v rámci toho procesu, len v rámci toho súdneho procesu alebo prípravného konania. Len tam to nikto nepočúval v tom čase a ani o tom nikto nevedel teda.“

A. Žitná, moderátorka: „Tak. Nevedel, až potom. Pán Burda, ak sa teraz na toto pozeráme, nepôjdeme do detailov Kajúcnika, lebo je to živá vec, ako už aj vaši kolegovia povedali, ale môžeme hovoriť o, či chcete?“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ale ja mám...“

A. Žitná, moderátorka: „Vy môžete.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „...ten luxus na rozdiel od kolegov, že ja som akademik, mám akademickú slobodu. Áno, je to na internete. Prečítal som si to, takže ja sa k tomu viem vyjadriť.“

A. Žitná, moderátorka: „Povedzte, čo vy ako profesor trestného práva ste z toho uznesenia vyčítali, čo je podľa vás zásadný problém?“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „V prvom rade treba povedať, že ono aj tie informácie, aj to skutkové obvinenie, potom tie ďalšie veci, zdôvodnenie korešpondujú s tým, čo sa tu hovorí už viac ako päť rokov. Akým spôsobom tie vyšetrovania prebiehali. Treba povedať, že to obvinenie je postavené na tom, alebo naozaj sa kladie za vinu tým vyšetrovateľom, že lámali tých jednotlivých ľudí na to, aby sa stali, vo väzbe na to, aby sa stali kajúcnikmi. A sú tam podľa toho, čo je tam uvedené, aj takí, ktorých zlomili, ale aj takí, ktorých nezlomili. To znamená, že nedá sa povedať, že vyslovene teraz tí ľudia, čo tam vypovedajú, tak všetci budú kajúcnici. Jednoducho to nie. Ďalšia vec, ktorá je tam mimoriadne, mimoriadne dôležitá, tak je to a je to len jedna malá časť, ale tam sa vlastne spomína, že jedna z tých zápisníc o výsluchu toho kajúcnika tak od jedného vyšetrovateľa bola mailom poslaná druhému a od toho druhého sa vrátila doplnená. Tak teraz sú dve varianty, čo sa tam vlastne udialo. Jedno si predstavujem tak, že teda prišlo neuveriteľne zle tomu prvému vyšetrovateľovi, musel odísť, takže poslal tam po chodbe toho kajúcnika a rýchlo preposlal ten mail, čo nie je samozrejme pravdepodobné. Toto je nezmysel, ak by to tak bolo. Druhá varianta mi potom ale vychádza už len taká, že jednoducho to poslal tomu vyšetrovateľovi, ktorý, druhému, ktorý si to doplnil podľa toho, čo on tam chcel mať. Tým pádom a predpokladám teda, že toto je aj na základe nejakej mailovej komunikácie a že toto sa zdokumentuje. Vďaka tomuto sa dostáva táto kauza do úplne iného dôkazného levelu a jednoducho toto môže byť podľa mňa rozhodujúca vec, ktorá nakoniec môže tej obvinenej strane jednoducho zlomiť väz, keď to tak mám v úvodzovkách povedať, pretože toto je podľa mňa ďalší veľmi silný dôkaz proti nim.“

A. Žitná, moderátorka: „Viete, ale...“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ak môžem ešte, ešte jednu vec povedať. Ono možno tam, tam sa naozaj spomínajú viaceré tie konania, a keď tu bola spomínaná tá príprava vraždy starostu Marianky, tak napríklad tam bola jedna taká vec, že v podstate väzba bola predlžovaná na základe toho, že mali byť vykonané ešte niektoré ďalšie úkony a tie úkony do konca prípravného konania vykonané neboli, a dokonca ich, dokonca tie, aj keď ich obhajcovia navrhovali, tak aj tak vykonané neboli. Ale pritom odôvodňovali predĺženie tej väzby. Takéto niečo je podľa mňa...“

A. Žitná, moderátorka: „Čiže vy hovoríte, že toto sú zásadné problémy, ktoré nejakým spôsobom bude treba vysvetliť. Pán Spišiak, chceli ste...“

Boris Susko, minister: „Ešte možno jedna vec, ak môžem doplniť, čo je veľmi dôležité v tomto...“

A. Žitná, moderátorka: „Zareagujte a pôjdeme ďalej.“

Boris Susko, minister: „Hej, veľmi krátko. Čo je dôležité z tohto hľadiska je to, že na základe výpovedí takýchto kajúcnikov v týchto prípadoch, o ktorých hovoríme, boli ľudia bratí do väzby len pri nejakom,

nejakom podozrení z spáchania trestnej činnosti. Ale naopak tí kajúcnici, ktorí takýmto spôsobom vypovedali a pravdepodobne klamali, pretože už máme na to aj nejaké rozhodnutia o tom, že klamali v niektorých prípadoch, tak tí všetci ako jedna z výhod, ktorá im bola poskytnutá, bola, že nešli do väzby. No len väzba nie je trest. Väzba je zabezpečovacia inštitút, ktorá má nejaký účel. Ten účel v týchto prípadoch najmä bola kolúzna väzba, to znamená, aby si, aby nemohli nejakým spôsobom mariť vyšetrovanie tým, že by sa nejakým spôsobom dohovárali. A toto napríklad všetci títo kajúcnici, ktorí fungujú a ktoré, ktorých výpovede sa nejakým spôsobom stretávajú, boli všetci na slobode a mohli sa stretávať a mohli koordinovať svoje výpovede a takýmto spôsobom boli vlastne aj navádzaní jednotlivými tými orgánmi činnými v trestnom konaní, aby nejakým spôsobom zosúladovali tie výpovede. Čiže to je ďalší, ďalšia taká anomália z toho minulého obdobia, že práve títo kajúcnici, ktorí by nemali si koordinovať výpovede, tak boli všetci na slobode a mohli sa stretávať a koordinovať si výpovede proti, proti niekomu, čiže..."

A. Žitná, moderátorka: „Ideme sa posunúť ďalej. Ale áno, chcete reagovať pán Spišiak? Poprosím ale v stručnosti, dobre, aby sme sa dostali ešte na jednu tému.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Pôvodne som chcel inému reagovať, len jak ste teraz ste naznačili tie väzby, že ich dávali do väzby ako na prostriedok toho lámania. Čiže o tej väzbe rozhodoval vždy súd. Čiže prioritne z pohľadu polície, ja som bol policajt...“

A. Žitná, moderátorka: „Áno, ale aj tam boli otázky.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Počkajte, počkajte, počkajte, počkajte chvíľu.“

A. Žitná, moderátorka: „Ako sa čakalo na to, že kto má službu na tom súde. Je to tak.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Čiže prioritne pre policajta (nezrozumiteľné) je, je výhodné, keď sú tí obvinení v tej väzbe, lebo sú dôvody väzby. Ak spĺňajú nejaké dôvody, tak sa snažia navrhnúť tomu sudcovi požiadať o uvalenie tej väzby a vždy rozhoduje len sudca. Keď to je slabo odôvodnené, no keď policajti len túžia, aby bol vo väzbe, lebo ho chcú tam lámať, tak ten sudca nakoniec rozhodne. Preto nemôžu tí Čurillovci...“

A. Žitná, moderátorka: „Viete, pán Spišiak...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Počkajte, toto je, toto je, len ja som chcel iné povedať...“

A. Žitná, moderátorka: „Povedzte.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „...nie k tejto väzbe, že teda...“

A. Žitná, moderátorka: „Máme krátky čas, tak len kvôli tomu.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Krátky čas. Tak hovorte niečo iné.“

A. Žitná, moderátorka: „Povedzte, dokončite.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Nie.“

Peter Šamko, sudca: „Ja dokončím teda.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Dokončite.“

Peter Šamko, sudca: „V tej veci kajúcnik podľa mňa nikto z nás nevidel ten spis, hej.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „To som chcel presne povedať.“

Peter Šamko, sudca: „Ja ako prokurátor, ja ako prokurátor viem, že to uznesenie o vznesení obvinenia nie vždy musí odrážať správne ten spis...“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Toto som chcel presne povedať.“

Peter Šamko, sudca: „...tak ja by som tam bol opatrný, ale ja by som sa skôr vrátil k tým tlačovkám tých politikov, že proste to pre mňa je to neprijateľné, keď vládni politici robia také tlačovky, lebo proste kajúcnik je problém. Vieme to a mohli by sme ho upraviť. A to znamená, vládny politik vie urobiť legislatívu takú, dúfam, že mi to pán minister odpustí tú kritiku, takú, že môže vylepšiť toho kajúcnika. Ja som spomínal a písal som o tom stohy. Talianska úprava, česká, nemecká. My nemusíme nič vymýšľať. My môžeme urobiť tú úpravu pomaly podrobnejšiu a výbornú...“

A. Žitná, moderátorka: „Idem teraz do záveru a presne na toto naviažem, aby všetci stihli reagovať, lebo máme krátky čas. Mali sme tu nejaký pokus urobiť novelu toho inštitútu kajúcnika. Ústavný súd to celé pozastavil, lebo príbeh bol ten, že pokiaľ výpoveď, pokiaľ ten kajúcnik klame, tak jeho výpoveď bude nepoužiteľná, respektíve nie. Čiže vy hovoríte, že aká by tá úprava mala byť? Treba nám toho kajúcnika? Ak áno, ako to upraviť, aby sa toto nestalo?“

Peter Šamko, sudca: „Áno, to, čo pozastavil Ústavný súd, to bolo veľmi zlé. Ja som sa k tomu vyjadroval, ale upraviť to treba. Prvá vec, ktorú treba dať, musí objasňovať závažnejšiu trestnú činnosť alebo

rovnako závažnú. Druhá vec, čo majú Taliani, si to sami doplnili do zákona, nesmie stačiť výpoveď kajúcnika. To proste ani u nás to sa tak..."

A. Žitná, moderátorka: „Treba hmotný dôkaz.“

Peter Šamko, sudca: „To sa tak mýtizuje teraz, že máme nejakú judikatúru, ktorá hovorí, že nestačí výpoveď kajúcnika. No nemáme žiadnu takú judikatúru. Najvyšší súd rozhodol aj tak, aj tak. EŠLP to nepovedal nikde natvrdo, ale my by sme si to mali dať do zákona. Do zákona napríklad Taliani majú vynikajúce, že kajúcnik, keď sa niekto stane spolupracujúcou osobou, má šesť mesiacov na to, aby sa vyrozprával. A tým si, a potom už nemôže povedať nič. Ak povie, stráca výhody.“

A. Žitná, moderátorka: „Čiže dávate dobré tipy, ako tú novelu opraviť. Ďakujem.“

Peter Šamko, sudca: „My to máme také, že po troch rokoch si kajúcnik zázračne spomenie ešte na ďalšie skutky, na ďalších vinníkov. To znamená, alebo benefity.“

A. Žitná, moderátorka: „Prepáčte, pán doktor, musíme posunúť slovo, lebo naozaj máme posledné minúty. Pán Spišiak, čo vy hovoríte na tú novelu a čo hovoríte na to, ako by ten inštitút kajúcnika mal vyzeráť, aby fungoval?“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „K tomu to poviem jednoznačne, nie ako politik, ale ako bývalý policajt vecne, že všetky snahy novelizovať inštitúty kajúcnika, vlastne celé novely Trestného zákona aj poriadku boli odôvodnené všelijakými inými dôvodmi, ale tá prapodstata, prečo to bolo urobené, je kvôli tým kajúcnikom. Všetky novely, všetko, čo bolo a zdá sa to, že sa to upresňuje, že sa to nejakým spôsobom zjemňuje alebo zdemokratiznieva, ale všetko smerovalo k tomu, aby nakoniec výpovede tých kajúcnikov nemohli byť použité ako dôkaz. Aby nemohli byť odsúdení tí, ktorí sú teraz ešte obžalovaní alebo ešte sú živé...“

A. Žitná, moderátorka: „To je váš pohľad.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „To je môj pohľad. Ja to viem dokladať aj odborne a dalo by sa celý tento proces kajúcnikov naozaj zefektívniť aj upresniť aj zlepšiť tak, ako hovoríte vy, aby to slúžilo len na ten účel, na ktorý by to slúžiť malo.“

A. Žitná, moderátorka: „Ďakujem pekne. Posuniem slovo, pán minister, zoberiete si tie dobré tipy od pána Šamka a pridáte s nejakým novým nápadom?“

Boris Susko, minister: „Určite áno, veď ja, ja poznám názory pána Šamka, on ich aj publikoval už niekoľkokrát v rôznych odborných článkoch. Takže my v súčasnosti analyzujeme možnosti právnej úpravy alebo zmeny právnej úpravy aj, aj možno v niektorých týchto intenciách. Takže takže určite v nejakom čase pridáme, pridáme s nejakou, s nejakou právnou úpravou, my ju predstavíme a dáme ju na verejné pripomienkovanie. A samozrejme, počkáme, aké, aké budú, aké budú reakcie a aké budú pripomienky. To čo, to čo prišiel ten poslanecký návrh ostatný, ktorý je na Ústavnom súde, mal za cieľ, lebo to zase nie je to také úplne jednoznačné, že, že on klamal a vtedy už nemôže vypovedať. Tam bolo jednoznačne napísané, že, že ak klamal v podstatných náležitostiach a, a rozhodoval by o tom vždy súd a súd by vyhodnocoval...“

A. Žitná, moderátorka: „Dobre, čiže sme, sme pri tom, že upravíte to. Pridáte s niečím novým.“

Boris Susko, minister: „Ja predpokladám, ja predpokladám, že áno.“

A. Žitná, moderátorka: „Ďakujem pekne, pán profesor. Posledné slovo je vaše.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ďakujem pekne. V ideálnom svete by tá právna úprava súčasná bola v pohode, ale nežijeme v ideálnom svete. Sú naozaj veľmi závažné podozrenia zo zneužívania tohto inštitútu, a preto je potrebné prichádzať práve s takýmito úpravami, aké tu aj boli povedané. A možno ešte jedna taká vec by bola dobrá na objasnenie, a to konkrétne to, že hovoríme, keď hovoríme o živých veciach. V ideálnom svete nie je dobré hovoriť o živých veciach. Treba to nechať pre orgány činné v trestnom konaní.“

A. Žitná, moderátorka: „Čiže treba to, treba to nechať tak.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ale pokiaľ médiá to rozduchávajú už desať rokov, tak jednoducho inak, než sa, že sa budeme baviť o konkrétnych veciach a o konkrétnych zlyhaniach to nepôjde.“

A. Žitná, moderátorka: „Ďakujem pekne. Ďakujem pekne, páni. Peter Šamko, ďakujem, že ste prišli.“

Peter Šamko, sudca: „Ďakujem za pozvanie.“

A. Žitná, moderátorka: „Jaroslav Spišiak. Rovnako ďakujem pekne.“

Jaroslav Spišiak, poslanec NR SR: „Ďakujem aj ja za pozvanie.“

A. Žitná, moderátorka: „Pán minister Susko, ďakujem, že ste prišli.“

Boris Susko, minister: „Veľmi pekne ďakujem za pozvanie a prajem ešte pekný večer.“

A. Žitná, moderátorka: „A pekný večer aj vám, pán Burda. Ďakujem, že ste prišli. Dovidenia.“

Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty: „Ďakujem pekne, dovidenia.“

A. Žitná, moderátorka: „No a naša relácia je na konci. Ďakujeme pekne, že ste nás sledovali a vidíme sa pri ďalšej epizóde Odpovedí s Ankou Žitnou. Dovidenia a pekný večer.“